

BØRNETEATER

NR. 104 MARTS 1998

avisen

Ingen pletskud

Alt var lagt op til, at næste års festival skulle være i Skive. Men manglende politisk fodslag og et valg kom i vejen Side 2-3

Når fødderne fortæller

Dansen er Jørgen Carlsunds måde at fortælle en historie på, og det har Corona Danseteater haft succes med Side 12-13

Sæson for godkendelser

Efter fem showcases er færene skilt fra bukkene: Refusionsudvalget skal nemlig sikre, at statens penge bruges til det gode teater Side 6-7

festival 98

Fra 19.-26. april lægger 1000-års-jubilæren Roskilde by til årets store børne- og ungdomsteaterfestival, hvor omkring 70 teatergrupper kommer med 100 forskellige forestillinger, der i ugens løb opføres i

alt 400 gange. Blandt disse er Jytte Abildstrøms Teater, der med forestillingen »Kuller, sild og sej« (billedet) vil gøre deres til, at festivalen går i fisk... Der er gratis adgang til alle forestillinger, og informationer om hvad, hvor, hvornår og hvordan på bagsiden

FOTO: SUSANNE MERTZ

• UDGIVER: Teatercentrum i Danmark,
Frederiksborggade 20,3 1360 København K. • Tlf. 33 15 69 00
• Fax 33 13 14 39 • e-post: tcentrum@inet.uni-c.dk
• REDAKTION: Carsten Jensen (ansvarshavende)
• LAYOUT: PH Grafik
• TRYK: Trykcentralen Fyn A/S
• DISTRIBUTION: Børneteateravisen (4 numre årligt) samt
Den Røde Brochure (udkommer i april) sendes gratis til
alle institutioner, skoler og andre potentielle aftagere
af børneteater. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt.
Bestilling og afbestilling foretages skriftligt til Teatercentrum.
Meddelelse om adresseændring og udeblevne numre rettes i
første omgang til det lokale postkontor.
• DEADLINE: Næste nummer udkommer i **maj**
– med deadline **1. maj**. ANNONCER aftales
senest en uge før deadline. Redaktionen af
dette nummer er afsluttet **5. marts**.

TEGNING: BOB KATZENELSON

Skivet af

FESTIVAL 99 I FARE

Af Carsten Jensen
Tegning: Bob Katzenelson

Der bliver alligevel ikke som planlagt en festival i kulturregion Salling-Fjends i 1999. Sagen er et eksemplarisk lærestykke i, hvordan lokalpolitik og manglende kommunal styring kan afmontere et kulturelt værtsskab

De mange børn fra Skive og omliggende kommuner får alligevel ikke besøg af 70 børneteatre og 400 gratis forestillinger. De 4-500 øvrige festivalgæster i form af tilrejsende arrangører får alligevel ikke mulighed for at opleve Skive og omegn danne ramme om en storslået kulturel markering.

Og det lokale forretningsliv må

vinke farvel til to-tre millioner kroner i direkte festival-relaterede indtægter.

Til gengæld må de ansvarlige i Skive kommune og Viborg amtsråd gerne beholde de røde ører, der burde være reaktionen på, at man i noget nær 11. time aflyste planerne om at være vært for den store børne- og ungdomsteaterfestival i april 1999.

Festivalens arrangører fra UBOT/Teatercentrum kan på deres side ærgre sig over, at man

ikke i stedet satsede på de øvrige – seriøse – henvendelser fra bl.a. Trehøje, Aabenraa og Ringsted kommuner om at huse festival 99.

Det begyndte godt

Planlægningen af den store omrejsende festival er normalt noget, der foregår løbende gennem et par år, men nu må der tænkes alternativt, samtidig med at hektiske afsluttende forberedelser pågår op til festival 98 i Roskilde i næste måned.

Og så begyndte det hele så godt: En henvendelse fra Skive i december 1996 om at arbejde for festival 99 i byen – evt. i samarbejde med fire omliggende småkommuner.

Det passede fint ind i konceptet med, at festivalen skal nå rundt i så mange hjørner af landet som muligt – især efter at festivalen en årrække har været væk fra den nordlige del af landet (98: Roskilde, 97: Svendborg, 96: Hvidovre, 95: Djursland, 94: Sydvestfyn).

Så Teatercentrum sendte med tak det sædvanlige festivalmateriale til kontaktpersonen i Skive, den nuværende skoleinspektør Helle Møller Nielsen.

I begyndelsen af 97 blev der afholdt et møde mellem de involverede festivalkommuner i det, der lokalt kaldes kulturregion Salling-Fjends: Skive, Fjends, Sallingsund, Sundøre og Spøttrup for at undersøge og sikre den lokale opbakning til projekt festival.

I juni 97 mødtes Teatercentrum med Skives daværende borgmester, Jonna Stavnsbjerg (S) samt repræsentanter for de deltagende kommuner og det lokale erhvervsliv. Sidstnævnte havde ingen problemer med at se mulighederne i arrangementet og tilbød nærmest på stedet at sponsorere dele af festivalen, hvis der skulle opstå problemer med finansieringen...

Men en vigtig del af festivalkonceptet er jo netop, at selve værtskommunen forpligter sig økonomisk, hvilket i øvrigt har den vigtige effekt, at Kulturministeriet via refusionsordningen faktisk betaler halvdelen af festivalbudgettet.

Det var i Skive sat til 2.1 millioner kroner (eller altså reelt 1.050.000 til fordeling mellem de fem kommuner samt amtet. Sidstnævnte var endnu ikke taget i ed, men forventedes at bidrage med 500.000 (reelt altså 250.000) kroner.

En lille million kroner tilsammen for de fem kommuner og deres amt for at kunne give områdets børn og deres voksne tilbud om 400 gratis teaterforestillinger i løbet af en festivaluge, hvor over 800 tilrejsende teaterfolk og arrangører hælder penge i de lokale kasser – det turde være økonomi på frimærkekasse-niveau.

Det så meget mere som konservative beregninger viser, at de store festivaler faktisk lægger flere penge i lokalområdet end størrelsen af festival-tilskuddet (se tal).

Politik i festivalen

Alligevel går det træt med den endelige accept. Teatercentrum presser på for en afgørelse henover sommeren 97. I uge 33 kommer der så endelig et OK fra kommunerne, der herefter går videre til amtsrådet – som forbavsende nok endnu ikke er blevet spurgt.

Forhåndstilsagn underhånden betyder dog, at ingen forventer problemer her, og da slet ikke amtsborgmester Bent Hansen (S), men amtet udbeder sig i første omgang yderligere oplysninger om fordeling mellem stat, kommuner og amt.

Den 28. august siger amtsrådet så alligevel til kommunernes for-

bavelse nej til at medfinansiere festivalen. Det sker med stemmelighed, mens en erklæret tilhænger er fraværende. Lokalt tales der om, at festivalen blot blev det uskyldige gidsel i et internt politisk spil mod amtsborgmesteren.

Teatercentrum er selvfølgelig dybt bekymret over udviklingen og tidshorisonten, men Skive-borgmester Jonna Stavnsbjerg har dog ikke opgivet tanken om at få festivalen til området og vil tage sagen op igen efter kommunalvalget i november.

Der er blot den hage ved det, at hun da ikke længere er borgmester. Han hedder nu Søren Andersen, er Venstre-mand og er kendt som en hård forhandler i Kommunernes Landsforening.

Den lokale kontaktperson lover at kontakte den nye borgmester, men Teatercentrum hører fortsat intet fra Skive.

Ingen sag – ingen festival

I begyndelsen af januar i år presser Teatercentrum for svar ved at bl.a. at kontakte den tidligere borgmester, der blot konstaterer, at forvaltningen intet gør for at bringe sagen op i det nyvalgte amtsråd. Her er den tidligere borgmester fra Spøttrup ellers kommet ind i amtsrådets børne- og kulturudvalg, og lokalt vurderes det, at amtet ikke er negativt stemt for en ny henvendelse.

Den 4. februar i år retter konstitueret sekretariatsleder Else Marie Mandø så selv henvendelse til borgmester Søren Andersen.

Ifølge Andersen er han aldrig blevet kontaktet af kontaktperson Helle Møller Nielsen og ved intet om nogen festival, ligesom hverken økonomiudvalg eller byråd har fået nogen henvendelse om sagen.

»Jeg kender ikke min egen holdning til festivalen«, er det henholdende svar fra borgmesteren, der ikke betragter Skive som forpligtet over for festivalen, når amtet nu har sagt nej.

Else Marie Mandø beder straks om et møde med kontaktpersonen samt den forhenværende og nuværende borgmester for at dæmme op for den helt store ansvarsfralæggelses-kampagne, men allerede dagen efter, den 5. februar, kommer svaret fra Søren Andersen: Der er ingen sag, der er ingen festival i Skive i 1999 – og der er altså heller ikke grund til at holde noget møde...

Hvad nu?

Hverken den forhenværende borgmesters forundring over sagens udvikling eller tilsendte papirer fra kulturforvaltningen i Svendborg, der påpeger den »gode forretning«, som festival i 97 har været for kommunen, ændrer ved situationen.

Dermed står festival 99 uden værts-

by knapt et år før den berammede afvikling. Og det er faktisk en mindre katastrofe for landets børneteatre, der i høj grad bruger festivalen som et salgsvindue for de tilrejsende arrangører.

Og mens Roskilde-festivalen nærmer sig med stormskridt, må Teatercentrum bruge mange ressourcer på at finde en nødløsning.

Man har bl.a. rettet henvendelse til Glamsbjerg om evt. at afholde festivalen med kort varsel i 1999 (de har lagt billet ind på 2001) og man har sendt festival-materiale til udvalgte kommuner.

Man har også modtaget interesseret henvendelse fra Skjern kommune – der kunne høre i lokalradioen, at festival 99 hang i en tynd tråd. Og så har man rettet henvendelse til Viborg om den nye situation. Kommunen er nemlig blevet udpeget til *modelkommune* for børnekulturen i Danmark. Bag står Kulturrens Børn, der er Kulturministeriets rådgivende organ for børn, unge og kultur.

Der følger penge med fra Kulturrens Børn, ligesom der søges penge fra bl.a. EU-midlerne. Og det kunne jo være, at der kunne indgå en børneteaterfestival i modelkommune-forsøget i Viborg. Og så kan det jo ironisk nok være, at amtet også går med på ideen...

Imens må Teatercentrum betragte Skive-sagen som et lærestykke i ansvarsforflygtigelse. Der er mange skurke og få helte – men de danske børneteatre kan meget vel tælles blandt taberne...

Der er penge i festivalen

Teatercentrum har lavet et konservativt overslag over indtægter, der tilfalder et område, som afholder børne- og ungdomsfestivalen. Beregningerne bygger på festivalbudgettet for 1998, afspejler erfaringerne fra tidligere festivaler – og bringes her i komprimeret form:

Tilskud til festival:

Brutto-tilskud fra kommune og amt	2.000.000
Statsrefusion iflg. teaterloven (50%)	1.000.000
Netto-udgift for lokalområdet	1.000.000

Festivalens eget forbrug i området:

Teatrenes diæter m.m. (400 pers. i 8 dage)	
Tilskud til ophold, betalt af festivalbudget Kørsel i området m.m.	1.300.000

Festivalsekretariat, ophold, diæter m. m. Materialeindkøb, el, leje af biler og busser Annoncer og pr og åbningsarrangement m.m.	420.000
--	---------

1.720.000

Besøgendes forbrug i forbindelse med festivalen:

Deltagere i arrangør-konference (150 pers. overnatning, ophold, forbrug m.m.)	260.000
---	---------

Tilrejsende i weekenden (min. 300 pers. overnatning, ophold, forbrug m.m.)	300.000
--	---------

Lokale besøgende (min. 2000 pers. i to dage)	200.000
--	---------

760.000

Samlede indtægter til området	2.480.000
Områdets tilskud til festivalen	1.000.000

»Overskud« på festivalen	1.480.000
--------------------------	-----------

Festivaler fremover

Trods afbrænderen i Skive er der fortsat »kø« blandt kommunerne for at blive festivalvært. Det ligger helt fast, at festivalen år 2000 ligger i Ringsted, og herefter har der været diverse seriøse forespørgsler frem til år 2003:

- 2001: Glamsbjerg/Vejen
- 2002: Lyngby-Taarbæk
- 2003: Svendborg

Langstedsrup

Af Jørn Langsted

I dag vil jeg lige så stille skrive noget rigtig frækt. Noget, som gør, at jeg på forhånd er udelukket fra det gode selskab. Noget, som viser, at jeg er håbløst passé og lever i en helt anden verden end Kunstens med stort K. Det, jeg vil skrive er, at *teater er samvær*. Når jeg ved, at det er frækt, forkert og passé at skrive det, så er det fordi det så vidt jeg har kunnet høre er en af de rigtig slemme ting, rektor Olav Harsløf på Statens Teaterskole har gjort. Han har også sagt det. Og eleverne og deres lærere har hver for sig skrevet til Folketingets kulturudvalg og fortalt, at han har sagt det: Olav siger, at teater er samvær! Og så er det ikke nødvendigt for dem at sige mere, så skal de bare se rigtig forskrækkede ud og rynke på næsen, som om Olav har slået en gammeldags prut. De forventer rask væk, at alle og enhver så kan lugte og se, hvor forkert han er. Teater er samvær. Puha, puha, puha!

Men jeg tror alligevel, jeg vil prøve at skrive det én gang til: Teater er samvær. Heldigvis har jeg prøvet at skrive det allerede for mange år siden. Så det lyder ikke helt så frækt i min pen, som når teaterskoleelever og lærere får det i deres PC. I 1984 udgav jeg en bog, der hedder *Styr på teatret*, og heri er der et helt afsnit, der hedder »Teater er samvær«. Det var dér, jeg forsøgte at definere, hvad teater egentlig er for noget. Mine erfaringer stammer bl.a. fra oplevelser af børne- og ungdomsteatret, hvor noget, der jo gælder for alt teater, fremstår særlig tydeligt, nemlig at teater består af en flok mennesker, der er sammen, kald dem publikum og skuespillere, og hvor der udvikler sig en særlig stemning, en tone, et oplevelsesrum, forskelligt fra forestilling til forestilling, ja fra opførelse til opførelse. Nogle af disse mennesker i dette fælles oplevelsesrum viser, fremstiller noget for de andre, og hvad der kommer ud af det, er både afhængigt af dem, der fremstiller, og af dem, der ser på. Teater er noget, nogen er fælles om.

Da jeg dengang for mange år siden definerede teater, skrev jeg: »Teater er en bestemt form for samvær mellem mennesker. Og det karakteristiske ved denne form for samvær [...] er, at menneskers samliv eller forhold til den omgivende virkelighed fremstilles gennem levende menneskers sanseligt-konkrete adfærd i et bestemt rum og i et bestemt tidsrum for en bestemt gruppe mennesker.« Ja, det er tungt, som ordene kommer væltende, fordi det forsøger at sige det hele, på én gang. Men det, jeg forsøgte at betone med dette komprimerede udsagn, var her-og-nu aspektet ved alt teater, altså at

teater er et forløb i tid og rum, der helt fundamentalt er afhængig af samtidig tilstedeværelse af publikum og tilskuere. Hvis der ikke er noget publikum, så er der ikke noget teater. Dernæst ville jeg betone, at i teatret foregår produktionen, det skabende, samtidig med, at publikum modtager. Selvom der som oftest går en prøveproces forud for teatersituationen, så falder den afgørende produktion af betydning sammen med modtagelsen og publikums produktion af sine betydelinger. Når man deltager i teater som publikum, så oplever man både skuespillernes produkt (rollen) og deres produktion (rolleskabelsen). Det er helt enkelt og banalt det her, men det forsøger at sige noget væsentligt om teater i modsætning til så mange andre fænomener i tilværelsen, f.eks. også i modsætning til en række kunstarter, der fremtræder med en helt anderledes håndfast produktkarakter, og hvor produktionen ikke sammenfalder med publikumsoplevelsen. Det gælder f.eks. litteratur og store dele af billedkunsten.

Når man opfatter teater som samvær, så lægger man en hovedvægt på publikumsrelationen, og man skelner ikke i første omgang mellem godt og dårligt teater. Der er tale om en åben teateropfattelse, som imidlertid også kan rumme opfattelsen af teatret som kunst. Når man for 15 år siden godt kunne sige det uden at blive hængt ud som håbløs, men ikke kan gøre det i dag, så hænger det sammen med nogle meget hurtige ændringer i teateropfattelsen i visse kredse i den mellemliggende tid. Der er sket og sker til stadighed i disse år nogle lukninger og traditionaliseringer i teateropfattelsen, specielt i kredse omkring det professionelle teater. Og det sker samtidig med, at publikum i højere og højere grad strømmer til egnesspil, revyer etc., hvor teatret som samvær bliver tydeligt ikke alene som en grundforståelse af teatret som fænomen, men helt ud i tilrettelæggelsen af arrangementet. I traditionaliseringens forståelse er teater ikke primært en samværsform, men det er kunst. Nu ved vi jo godt allesammen, at det er tea-

ter sjældent, men det stiver gevaldigt af at opfatte teater som kunst, og det er da rigtigt at stræbe efter, at teater også får kunstneriske kvaliteter.

Selvfølgelig bør man på en teaterskole bestræbe sig på at uddanne eleverne til at lave kunst, vel vidende, at de fleste af dem hovedsagelig kommer til at springe rundt på scenerne og lave trivial-teater, altså det fladpandede, internationale kommercielle repertoire, der præger mange store teatre, og som satser på at konkurrere med film, tv og video på deres præmisser, dvs. netop ikke lægger vægt på teatrets helt særegne nærværs- og samværs-kvaliteter. Men problemet er bare, at ser man kun på teater som kunst, så lukker man teateropfattelsen. Man gør sig eksklusiv, og man traditionaliserer. Efter min opfattelse er det grundlæggende teatersyn, man er i besiddelse af, eller som man udvikler, helt afgørende for ens forståelse for teatrets rolle i samfundet (hov, der var jeg vist igen uartig? Teatrets rolle i samfundet. Puha, puha, puha!). Og selvom mit grundlæggende teatersyn lægger vægt på teatersituationens dobbeltheder af samvær, så betyder det selvfølgelig ikke, at jeg så synes, at man så skulle kunne undlade at undergive sig diverse færdigheder og arbejdsmetoder på en teaterskole. Tværtimod er kvaliteten i det specielle samvær, som er teatret, jo dybt afhængig af, at dem, der stiller sig op på scenen, har noget at komme med, at de vil, og at de kan.

Indbagt i teaterskole-affæren ligger der altså også forskellige teatersyn. Det er jo i sig selv OK. Det deprimerende er så, at nogen kan afvise et teatersyn, f.eks. rektors, bare ved at nævne det. Og at et teatersyn er udrensningsgrund. Diskussion, omtanke og mangfoldighed efterlyses.

Skal jeg spidsformulere mine usamtidsige overvejelser, så fører en opfattelse, der alene lægger vægt på teatret som kunst, yderst let til navlepilleri og teater for teatrets skyld. Man fristes så overordentlig let til at glemme, at for overhovedet at komme i nærheden af godt teater, så skal der en brændende vilje til, en lyst til at fortælle noget til dem der ser på, dem, der er publikum, dem, man er sammen med her i dag, i dette rum, nu. Man fristes så fantastisk let til at glemme kommunikationsviljen og viljen til at flytte dem, os, der ser på, udvide og ændre vores bevidsthed.

Jeg tror egentlig stadigvæk, at det er rigtigt at sige, at teater er en særlig, menneskelig samværsform. Selvom eller måske netop fordi affæren på Statens Teaterskole har vist, at det kan være farligt at sige det.

Lige til benet

Af Carsten Jensen

Teaterrådet har nu afsluttet behandlingen af 442 ansøgninger med et samlet tilskudsbehov på 297,5 millioner kroner for sæson 1998/99 – eller cirka fire gange mere end de 73,3 millioner kroner, som der inklusive tipsmidler og en ekstra bevilling – Jacob Haugaards fingeraftryk på finansloven – var til fordeling fra Teaterrådets kasse.

Rådet bevilger penge til stationær teatervirksomhed, dans, voksen turneteater, biler og teknik, tidskrifter og fremme af ny dansk dramatik – samt altså børneteater.

Børneteaterområdet tegnede sig for 64 ansøgninger til en samlet sum af over 61 millioner kroner, men der blev uddelt knapt 15 1/2 million kroner i form af driftsstøtte til 10 teatre og projektstøtte til fem. Dertil kommer en driftsstøtte på tre millioner kroner til Bådteatret over støttemidlerne til stationære teatre, 2,2 millioner kroner til danseteatret Corona – samt knapt 12 millioner kroner til otte RBOT-teatre.

Desuden har BørneTeaterSammenslutningen fået den anden af tre portioner på 300.000 kroner til sit store dramatik-projekt, mens der i år blev nye biler til Corona Danseteater, Fair Play, Fruens Teater og Refleksion.

Med Teaterrådets egen børneteaterpulje, indstillingsretten til den amtskommunale RBOT-ordning, kvalitetskontrolfunktionen over for egnsteatrene samt over myndigheden over købsrefusionen via det nu fungerende refusionsudvalg koordinerer Teaterrådet stort set den samlede statslige støtte til børneteaterproducenterne.

Knas i RBOT

Selvom Teaterrådet i en pressemeddelelse pointerer, at de tilgodesete ansøgere »skulle modtage et støttebeløb af en størrelsesorden, som gjorde det muligt at gennemføre uden at være afhængig af andre tilskudsgivere og samtidig opfylde de professionelle krav, man må stille til offentligt støttede teatre og teaterinitiativer«, så må man konstatere, at den største tilskudsgiver til opretholdelsen af professionelt

dansk børneteater stadig er A-kassen, der finansierer de mange »huller« i vejen mod helårsansættelse af kunstnerne...

En nøjere granskning af nedenstående støtte-skema i relation til fordelingen sidste år viser, at Kaskadeteatret har byttet plads med Det Lille Turneteater, der nu kan kalde sig RBOT-teater. Det har kastet 400.000 mere af sig, mens Kaskaderne er dykket endnu 200.000 nedad i støttebeløbet.

Bag denne rokering gemmer der sig et mindre drama. Ifølge *Børneteateravisens* oplysninger havde Teaterrådet nemlig indstillet, at Mariehønen og Bjørneteateret skulle »udskiftes« med Artibus, samtidig med at Fair Play skulle opgraderes væsentligt rent økonomisk.

Men for en gangs skyld stillede RBOT-styrelsen sig på bagbenene og forkastede Teaterrådets indstilling. Man mente, at der ville blive tale om en uheldig geografisk skævvridning, og så blev det altså til, at Mariehønen – der gerne ville over i Teaterrådets pulje – blev som RBOT-teater, mens Kaskadeteatret – der gerne ville blive som RBOT-teater – blev flyttet over i Teaterrådets pulje.

Ekstra penge

Og Fair Play kan så glæde sig over, at de fik ekstra penge andetsteds fra: Vestsjællands amt har bevilget dem 925.000 kroner til driften i næste sæson, hvilket sammen med RBOT-støtten gør Fair Play til et af næste sæsons bedst støttede børneteatre. Og som om det ikke skulle være nok, har amtet også i sin kulturforøgelsespulje fundet mere end 800.000 kroner til fællesprojekt »Romeo og Julie«, hvor Fair Play går sammen med Holbæk Egnsteater og Ods herred Teater.

Men tilbage til listen: Bortset fra Baggårdteatrets million-løft (se boks) viser listen, at der rent økonomisk er tale om mindre rokeringer i op- eller nedgående retning for flere af teatrene, mens Replikken, Refleksion og Mariposa er nye på Teaterrådets »egen« liste over driftsstøttede teatre. I betragtning af, at sidst nævnte har skullet stille til refusionsgodkendelse de sidste mange år, er der trods beløbets relative størrelse tale om en cadeau til et ungt viljestærkt teater. Bådteatret og Comedie-

vognen var – sammen med Mammutteatret og Mikado Danse Ensemble – sendt ud i mørket af Teaterrådet, men optræder alligevel på listerne, fordi en politisk studehandel som tidligere nævnt tildelte rådet en ti millioner kroners ekstrabevilling.

Egentlige overraskelser er der næppe. Det skulle da lige været, at Teaterrådet tilsyneladende har forelsket sig i personerne bag Fruens Teater, der også sidste år – i Zenia Hansens navn – fik en betragtelig projektstøtte. Sådanne flerårige donationer er ikke hverdagskost hos det strenge råd, der afslutter deres pressemeddelelse med en galgenhumoristisk bemærkning om, at »Rådet har skåret til benet og været godt på vej til at save i skelettet«.

Listen over støtte til børneteater for den kommende sæson er kendetegnet ved enkelte rokeringer og mindre beløb til nystøttede teatre – og det årligt tilbagevendende billede af, at der er lang vej, før de etablerede teatre og de lovende nykomlinge får rimelige arbejdsbetingelser

Odenses nye børneteater...

Bag BaggårdTeatrets tilskudsstigning fra denne sæsons to millioner til de næste to sæsoners tre millioner kroner årligt ligger der et spændende projekt, som gør BaggårdTeatret til et stationært børneteater på Odense Teater!

Ideen er i hvert fald, at børneteateret fra Svendborg skal prøve kræfter med det stationære rumms befinde og maskineri og spille børneteater i »større« format. Odense Teater bidrager med både teaterlever og scenerne Sukkerkøgeriet og Rafinaderiet til projektet, der også skal nedbryde grænser mellem det såkaldt etablerede teater og børneteateret – til forhåbentlig fornyelse og udvikling for begge parter.

BaggårdTeatret vil stadig i beskeden omfang turnere med enkelte forestillinger, men den store satsning i den kommende sæson er altså i Odense – og det bliver med to forestillinger, folkeeventyret »Forbandelsen« og Sofokles' tragedie »Oidipus«. Begge vises både som skole- og familieforestilling.

caj

STØTTEBELØB VIA TEATERLOVEN TIL BØRNE- OG UNGDOMSTEATRE SÆSON 98-99

Teatre støttet via Det Rejsende Børneteater og Opsøgende Teater (RBOT) - driftsstøtte:

Jytte Abildstrøm	2.500.000 (2-årigt tilsagn)
Theater La Balance	2.500.000 (2-årigt tilsagn)
Fair Play	1.650.000
Mariehønen	1.550.000
Nørregaard & Reiches Teater	1.100.000 (2-årigt tilsagn)
Bjørneteateret	1.100.000
Det Lille Turneteater	1.000.000 (2-årigt tilsagn)
Månegøgl	500.000

Børneteatre og opsøgende teatre støttet via Teaterrådets pulje - driftsstøtte:

Bådteatret	3.000.000*
BaggårdTeatret	3.000.000*(2-årigt tilsagn)
Artibus	2.500.000
Comedievognen	1.900.000
Kaskadeteatret	1.800.000
Paraplyteatret	1.100.000 (2-årigt tilsagn)
Teatret v/Hans Rønne	900.000 (2-årigt tilsagn)
Refleksion	500.000
Jakob Mendels Teater	600.000
MariposaTeatret	300.000
Replikken	250.000

* Støttet via puljen for stationær virksomhed

** Inkl. midler til to-årigt forsøgssamarbejde med Odense Teater

Danseteatre med børneforestillinger:

Corona Danseteater	2.200.000
--------------------	-----------

Enkeltstående støtte til børneteater og opsøgende teater (projekter):

Meridiano Teatret	900.000
Fruens Teater	600.000
Bo Stendell Larsen	400.000
DRT	300.000
Det Nordjyske Operakompagni	65.000

Der var støttekroner til nogle børneteatre – og ingen til de fleste. Collage: Jette Ejersbo

Er gode råd dyre?

Det nuværende Teaterråd har haft en sjælden evne til at bringe sig i modsætningsforhold til sine omgivelser, selvom viljen til dialog fortsat er til stede

Af Carsten Jensen

Teaterrådet med Litten Hansen i spidsen har nu afgivet deres næstsidste støttetildeling (se liste på modstående side). Sommeren 1999 takker de af, og man kan ikke fortænke rådets fem medlemmer i eventuelt at være lettede over, at de nu kan se en ende på skærsilden. For sjældent er et nyvalgt råd vel blevet mødt med så stor velvilje fra børneteaterområdet som dette, og sjældent har man set et råd, der i den grad har været i stand til at bringe sig i modsætningsforhold til de nære omgivelser. Ikke så meget på grund af upopulære afgørelser – alle ved at de må tages – eller et totalt afvigende teatersyn,

men primært som en følgevirkning af en lukket stil og mangelfuld kommunikation (se fx. diskussionen i BTA 98,99 og 100), der vel egentlig står i skærende kontrast til de enkelte rådsmedlemmers normalt så udadvendte personlige stil. Men Teaterrådet var da også endnu engang på dagsordenen, da BørneTeaterSammenslutningen (BTS) holdt sit årlige januar-seminar, hvor rådet – udover de ovennævnte punkter – bl.a. blev voldsomt kritiseret for sin håndtering før jul omkring sagen om de fire lukningstruede københavnske teatre. Den generelle opfattelse var, at rådet dels forplumrede de teaterpolitiske vande med sit overraskende udspil og sin fastholden i et konkret beløb, dels i al for høj grad overlod det til de fire teatre – Bådteatret, Comedievognen, Mammutteatret og Mikado Danse Ensemble – selv at kæmpe for eksistensen.

En kort repetition af sagen: Den 11. november sendte Teaterrådet en opfordring til kulturministeren om at forøge rådets bevilling med 10 millioner kroner – i modsat fald kunne det betyde bortfald af støtte til fire værdifulde teatre. Ministeren havde ikke pengene, teatrene rasede over Teaterrådets fremgangsmåde, de relevante organisationer over ikke at være blevet varskoet – og pressen nåede næsten at lukke alle fire teatre, inden det politiske spil om finansloven medførte, at et krav fra CD, SF og Jacob Haugaard om at forhøje bevillingen til Teaterrådet med ti millioner blev taget til efterretning af regeringen. Denne heldige udgang på sagen skyldes ikke mindst energisk benarbejde af BTS og FAST, de involverede teatre og de øvrige faglige organisationer inden for området, hvorimod Teaterrådet efter teatrenes opfat-

telse holdt en alt for lav profil.

Kampagne mod rådet

Mens BTS' januar-seminar vel nærmest ebbede ud i en vis opgivende holdning til Teaterrådet, tog Ekstra Bladet anderledes hårdhændet fat og orkestrerede i februar en mindre hetz-kampagne mod det hårdt-prøvede råd. Et af missilerne blev affyret af skuespillerne Ole Ernst og Steen Springborg, der netop havde fået at vide, at Teaterrådet ikke kunne godkende deres turnéforestilling over Gustav Wincklers liv, »Og skibet skal sejle i nat«, som teater i teaterlovens forstand. Det efterlod skuden synkefærdig, for uden rabat eller refusion er en sådan forestilling umulig at afsætte til landets teaterforeninger. Ernst og Springborg fik spalteplads til at luften deres store utilfredshed med rådets »smags-tyranni« og

»berufsverbod«, og dagen efter fik formanden for Skives Teaterkreds, Per Haugaard, så lov til at ride sine gamle kæpheste: Teaterrådet er inhabilt og plejer sær-interesser – og har nu ovenikøbet nedsat et refusionsudvalg, der skal sikre, at Susanne Theils Teater og lignende former for børneteater bliver kanølet. Det er ifølge Haugaard sket ved, at refusionsudvalget har dristet sig til at give Theils FamilieTeater en påtegning om, at højere kvalitet var ønskeligt. Nu er det næppe rimeligt at blande refusionsudvalget ind i Teaterrådets slagsmål, men under alle omstændigheder fortsatte serien i let skinger stil – bl.a. med kritik af at rådet giver penge til medlemmernes egne projekter. Og selvom alle formalia givet er blevet overholdt, er det næppe heldigt, at Teaterrådet bevilger teaterrådsmedlem Jesper Christensen 700.000 kroner til en turné-version

af »Richard d. III«. Men minsandten om ikke den tidligere rektor for Det Rytiske Musikkonservatorium, Erik Moseholm, også har blandet sig i koret ved i samme periode i Information at klandre Teaterrådet for ikke at ville tillade produktionsstøtte til revyer.

30 millioner mere!

Nu kan Teaterrådet jo næppe gøre for, at revyer og syngespil ikke betragtes som teater i teaterlovens forstand, og formand Litten Hansen har gennem hele forløbet afvist den mediestyrede kritik.

Til gengæld synes Teaterrådet indstillet på at prøve at få en dialog igang med børneteatrene.

I hvert fald er søndag den 17. maj programsat til en samling med Teaterrådet og BørneTeaterSammenslutningen, og det ser BTS-formand Henrik Steen Larsen som en god mulighed for at finde et bedre fodslag inden næste støtteuddeling løber af stabelen.

Han mener, at Teaterrådet nærmest satte sig selv skakmat med sit udspil og krav om ti millioner kroner ekstra til frelse af de fire teatre.

»Det drejer sig jo ikke om ti millioner her og nu, men om hele støt-tepolitikken. De ti millioner var jo en engangsbevilling, så til efteråret skal vi til den igen. Vi bliver nødt til at have en hurtig og klar strategi parat, der selvfølgelig skal munde ud i en permanent bevilling«, siger Henrik Steen Larsen, der i øvrigt ikke mener, at det er tallet ti millioner, der skal snakkes om, men snarere noget der ligner 30 millioner ekstra kroner årligt til området. Det begrundes han således:

»De ti millioner kroner er jo blot til den årlige redning af de udsatte teatres eksistens, andre ti millioner skal bruges til at regulere minimumsbeløbet for et lille støttet teater op på mindst 2,6 millioner kroner – og de sidste ti millioner bør være en permanent pulje ALENE til nye initiativer. Vi mangler simpelthen en sikring af, at nye og gode teatre kan komme til.«

Man behøver næppe at være spåmænd for at konstatere, at der nok skal mere end BTS-formandens gode argumenter og rimelige kalkuler til for at sikre børneteatrene og det opsøgende, eksperimentende teater 30 millioner kroner ekstra. Til gengæld er der god mening i, at organisationerne og Teaterrådet forlods søger at koordinere den teaterpolitiske indsats inden næste støtteslagsmål.

De særligt egnede

Otte teatre mister deres hidtidige refusionsberettigelse i næste sæson, mens seks nye kommer til og ti teatre fortsat må undvære det vitale refusionsstempel. Og i kølvandet på de fem showcases med 39 programsatte forestillinger er ikke overraskende fulgt klager til Refusionsudvalget, Teaterrådet og Kulturministeriet

Af Carsten Jensen

Staten punger årligt ud med omkring 12 millioner kroner i støtte til køb af børneteater. Det sker i henhold til bekendtgørelsen om kommuners og amtskommuners køb af refusionsgodkendte forestillinger af børneteater og opsøgende teater, der er en vigtig brik i muligheden for at vise professionelt børneteater rundt omkring på skoler og institutioner.

Da det statslige tilskud er på 50 procent, betyder det altså, at der årligt købes refusionsberettiget børneteater for omkring 24 millioner kroner.

Det er et stort marked for børneteatrene, men Michael Ramløse, der er formand for det refusionsudvalg, der bevilger eller afslår at give ikke-støttede teatre den vigtige refusionsgodkendelse (se BTA 102 og BTA 103) hæfter sig ikke ved det store tal:

»Vi opfatter os ikke som et udvalg, der skal få det samlede refusionsbeløb til at gå ned, men derimod at få kanaliseret pengene ind i det gode teater«.

Og efter mange udvalgs-møder og fem direkte konfrontationer med børneteaterkunstens kvalitative periferi kan regnskabet for den første sæson med refusionsudvalget gøres op:

Der har været afholdt fem showcases, hvor 38 teatre har spillet 39 forestillinger. Det har haft konsekvenser for 18 teatre og deres til-sammen 42 repertoire-satte forestillinger, der ikke læn-

Det var af og til svært at få øje på nogen bund i lidelsernes kar på refusionsudvalgets showcase en fredelig lørdag i Hvidovre, også selvom de fleste aktører givet ville både sig selv, deres publikum og refusionsudvalget det bedste. Men en af oaserne på ørkenvandringen – forestillingen opnåede da også siden den attråede refusionsgodkendelse – var The Loyal Shakespeare Company's verbale og fysiske voldtægt af Shakespeares »Romeo og Julie«. Klassikeren viste sig alligevel ikke at være udødelig, men de tre medvirkende tog i det mindste livet af den på en meget personlig, charmerende og humoristisk måde.

gere – eller fortsat ikke – kan købes med refusion ifølge teaterloven.

Dertil kommer de teatre, der helt har undladt at søge om refusionsgodkendelse. Andre har trukket sig efter først at have tilmeldt sig showcase – pga. sygdom, ufærdige forestillinger eller måske pludseligt klarsyn – mens enkelte har valgt selv at tage forestillinger ned, som de har fornemmet ikke kunne holde mindstemålet.

Milde medlemmer

Et enkelt p.t. refusionsberettiget teater (Bløb) har dog som omtalt i sidste nummer helt undladt at søge refusion og i stedet protesteret til Teaterrådet, som dog ikke vil underkende udvalget. Derfor bliver udgangen, at Bløb ikke vil være at regne blandt de refusionsberettigede fra næste sæson.

I de tilfælde, hvor sygdom har spillet ind eller det ikke har været muligt for udval-

get at nå se vedkommende teaters forestilling – det gælder fx. alle forestillinger med premiere efter 1. marts – har udvalget givet et års refusion »på forventet efterbevilling«.

Disse forestillinger vil så blive vurderet i løbet af den kommende sæson.

Denne form for sagsbehandling udlægger Michael Ramløse derhen, at refusionsudvalget har været meget imødekommende over for teatrenes måde at producere på.

Udover ovennævnte protest har de hidtidige reaktioner inden for børneteaterområdet på udvalgets arbejde da også været rimeligt positive. Enkelte børneteaterfolk har endda – dog uden for citat – givet udtryk for, at udvalget har været alt for milde i deres afgørelser...!

Heriblandt tælles dog ikke

The Loyal Shakespeare Company består af Jan O. Mogensen (26 år, tidligere spiller hos Kaskadeteatret, bachelor i dramaturgi i Århus, der p.t. underviser i drama i Køge), Andreas Bo Pedersen (31 år, lever af undervise i drama og instruere musicals blandt Køge-området gymnasier, ungdomsklubber og musikskoler m.m., ligesom han er en af hovedkræfterne bag Køge Musical Teater) og Jan Meyer Hansen (23 år og studerende på Skandinavisk Teaterskole. De tre Køge-drenge Shakespeares forestilling har været rundt på diverse gymnasier og nu har det løjerlige teaterkompagni fået mod på også at satse på det refusionerede marked

De næste showcases, der afstikker refusionsgodkendelser for sæson 1999-2000 er allerede planlagt:

Efteråret 1998:

24.-25. oktober i København

7.-8. november i Århus

Her er ansøgningsfristen for teatrene 1. september – og afmeldingsfristen (altså om man overhovedet er blevet indkaldt til showcase) 15. september.

Foråret 1999:

6.-7. februar i Århus

20.-21. februar i København

Ansøgningsfrist: 1.12.98

Afmeldingsfrist: 20.12.98

McFetrich Bondegårdsteater, der ifølge Børneteateravisens oplysninger har klaget til Kulturministeriet over afgørelsen – og ej heller Åsen, der har påberåbt sig procedure-fejl og sat en advokat på sagen. Årsagen er, at refusionsudvalget, takket være DSB's problemer med tog til tiden, blev et kvarter forsinket forud for Åsens showcase-forestilling, hvilket igen betød, at Åsens nøje timede opvarmning (den såkaldte Alexander-teknik) gik i vasken.

Forelagt disse oplysninger oplyser Michael Ramløse, at refusionsudvalget har beklaget hændelsen, men også over for Åsen påpeget, at afgørelsen ville være blevet den samme også uden forsinkelse og ødelagt opvarmning.

Til gengæld har man taget en anden kritik fra teatrene til efterretning i forbindelse med de kommende showcases (se boks): Der bliver en såkaldt afmeldingsfrist, og hvis teatrene ikke inden denne frists udløb har fået at vide, at man er indkaldt til showcase, betyder det enten, at refusionen er bevilget på papiret – eller totalt afslået. Dvs. at udvalget så må have skønnet, at pågældende teater er så talentløst, at det ville være spild af tid og penge at se deres forestilling...

Behov for spærregrænse

Om refusionsudvalgets arbejde generelt siger Michael Ramløse:

»Hvis det skal formuleres lidt selvhøjtideligt, så er vi overbevist om, at vi har truffet de rigtige afgørelser og dermed varetaget områdets interesse i at sikre godt børneteater«.

Han er ikke just faldet i svime over den generelle kvalitet:

»Det har været dybt besværende at overvære nogle af forestillingerne på de fem showcases – jeg tvivler stærkt på, at de samme mennesker ville vove at præsentere tilsvarende skidt for voksne. Man kan spørge sig selv om, hvorfor de vælger at spille teater for børn, når de ikke kan spille teater overhovedet«.

Det viser ifølge formand Ramløse også, at der trods anklagerne om utidigt formynderi ER behov for den spærregrænse mod det uacceptabelt dårlige teater, som refusionen udgør.

Kritikerne kommer især fra teatre, der ikke modtager støtte via teaterlovens paragraffer og derfor efter de nye regler skal søge om refusionsudvalg.

Det betyder også, at BørneteaterSammenslutningen (BTS) er enige om ikke at have nogen fælles holdning til refusionsudvalget og dets arbejde – det gælder også bestyrelsen, der består af repræsentanter fra både støttede og ustøttede teatre, hvor skillelinjen altså stort set går.

Man synes dog i BTS at være nogenlunde enige om, at refusionsudvalget har respekteret organisationens ønsker om en lempelig fremgangsmåde over for teatrene, og BTS-formand Henrik Steen Larsen tør godt udtrykke sin personlige respekt for udvalgets arbejde.

Kontrollkommission kigger over skulderen

BTS har i forbindelse med de afholdte showcases haft lejlighed til at køre sin »kontrollkommission« i stilling; en gruppe mennesker, udpeget af BTS til at vurdere, at alt går rigtigt til under disse fremvisnings-seancer og at de tilsagte teatre får ordentlige betingelser.

Om kontrollkommissionens arbejde siger Michael Ramløse lidt spøgefuldt, at »det er da fint, at området interesserer sig for vort arbejde«, men tilføjer så, at han betragter det som et konstruktivt udspil med mulighed for ditto dialog.

Således har medlemmer af dette sært østeuropæisk-klingende udvalg set alle forestillingerne ved showcase og bla. luftet kætterske tanker om, at refusionsudvalget var FOR milde i deres afgørelser. Men udover at kontrollere, at alt går rigtigt til, kan BTS-kommissionen også udgøre et diskussionsforum for de refusions-tilsagte teatre, der måtte ønske lidt moralsk støtte.

Endnu mangler dog det store skræk-scenario – at refusionsudvalget fratager refusionsgodkendelsen fra et teater, der er medlem af BTS, hvis erklærede målsætning er at arbejde for kvalitetsteater.

Men BTS-formand Henrik Steen Larsen har svar på re-de hånd:

»Vi har besluttet at holde tingene adskilt, så hvis et BTS-teater får frataget refusion, betyder det ikke samtidig eksklusion af BTS. Omvendt har alle teatre – også de, der nu har papir på, at de ikke er refusionsberettigede – jo lov til at søge optagelse i BTS, hvor vi efter vore egne regler så beslutter, om vi vil have dem som medlemmer.«

Sandsynligvis vil BTS-bestyrelsen være nødt til at forholde sig fra sag til sag og dermed kigge konkret på den afviste forestilling og vurdere, om det var rimeligt eller ej. For selvom BTS organiserer stort set alle de bedste danske børneteatre, forekommer der også blandt medlemmerne svipsere, som børnepublikummet ikke behøver at lide under.

Og det er jo i så fald en sag for refusionsudvalget, der er sat til at være teaterpoliti i endnu tre år.

Michael Ramløse
er formand for
refusionsudvalget
og tilfreds med
det hidtidige
forløb

Udfaldet af de fem showcases, der er foregået i hhv. København og Århus

Teater	Forestilling	Afslag/godkendelse	Tidligere refusion
* Dryadeteatret	Noahs Ark	afslag	ja
Pedersen & Pedersen	To mand og en flyvemaskine	afslag	ja
Arresø Teater	Cleopatra Maria von Kroghs hemmelige hule	godkendt	nej
Rivegildet	Stefan og Månen	godkendt	ja
Vester 60	Skattejagt	godkendt	ja
Åsen	Historier	afslag	ja
Teatret Lampe	Det var en lørdag aften	godkendt	ja
Pin Pon	Robin Hood fra Risskov	godkendt	ja
Måneskinteatret	Er der plads til en havfrue i havet?	godkendt	ja
Teatret Kurt	Lykken er en lystig laban	afslag	nej
* Det rullende Eventyr	Fyrtøjet	afslag	nej
Silkeborg Dukketeater	Fugleungen Luffe	godkendt	ja
* Guldløk Dukketeater	Mester Jakel og Tryllefløjten	afslag	ja
* McFetrichs Bondegårdsteater	Cirkus på Bondegården	afslag	ja
Det Nordjyske Operakompagni	La Serva Padrona	godkendt	ja
Project Survival	Hvor ravnene vender	godkendt	nej
Spinatfuglene	Soldaten og Døden	godkendt	nej
Teatergruppen Kimbri	Sælkvinden	godkendt	ja
Teatret Mariposa	Jonathan og Havmågen	godkendt	ja
* Teatret Det Gode Håb	En historie kan handle om alt	afslag	ja
Ensemblet	Vand	afslag	nej
* Teremok Dukketeater	Hvem bor i skovhuset?	afslag	nej
Mister Jones	De 3 Bukke Bruse	godkendt	ja
Søholm Park Teater	Den dresserede dukke	godkendt	ja
* Teatergården	Pjerrot og Columbine	afslag	ja
* Teatergården	Prinsessen på Ærten	afslag	ja
Eternia Danseteater	Rend og Hop	godkendt	ja
* Ensemble Grob	Kæledægger	afslag	nej
TheatretThalias Tjenere	Ach Åve - Bjørne og kvinder	godkendt	nej
Teatret Kaskelot	Augustas rejse	afslag	nej
Hazeltons Teater	Pølsemænd Otto Olsens drøm	afslag	nej
* Teatertasken	Min nye seng	afslag	nej
X23	Khamosu	godkendt	nej
Hoptimistscenen	Prinsessen på ærten	godkendt	ja
* Focus Teaterproduktion	Rummand på afveje	afslag	ja
Delfi	Når det regner	afslag	nej
The Loyal Shakespeare Company	Romeo og Julie	godkendt	nej
Hans Christian Andersen Teatret	Kejserens nye klæder	godkendt	ja
Teatro Maestro Makaroni	Maestro Makaronis forsvundne humlebi	afslag	nej

For de hidtil refusionsgodkendte forestillinger gælder det altså, at den fratagne refusionsgodkendelse først gælder fra sæson 98-99

* Afslaget på refusionsgodkendelse betyder, at teatrenes øvrige eksisterende produktioner heller ikke er refusionsberettigede (»Afviste« teatre uden stjerne betyder blot, at disse teatre p.t. kun har den aktuelle forestilling på repertoire)

Sulten drage og travle spillere

I Mariehønen »Dragen« slås hånden og ånden mod dragen, mens spillerne kæmper med teknik og spilskift

ANMELDELSE

Teatergruppen Mariehønen: »Dragen«. Manuskript og Instruktion: Søren Skjold. Scenografi: Finn-Erik Bendixen. Komponist: Jan Møller. Medvirkende: Erik Viinberg og Peter Westphael. Aldersgruppe: fra 6 år.

Gråt bliver til farver, og grumhed til glæde. Ud af et goldt stenlandskab med beskidte grå, kutteklædte fortællere vimler figurer med liv og kolorit.

Vi møder en konge med stort busket skæg og slæbekåbe. Hans lyserøde paillet-datter, Elisa med strutskejt, fnis og gode ideer; Theo, en stankelbenet og narklædt hjernebryder med Oxfordhat, notatfjer og hang til juveler; den stærke og praktisk-begavede Fiks med lyst til kys og skræk for tåre – og endelig en drabelig stor grøn drage med takket hale og rød tunge.

Teatergruppen Mariehønen nye småbørnsforestilling »Dragen« er et rig-

tigt eventyr. Et halvvejs synspil med masser af farer, bedrifter, fejlgreb, jagt på lykke og moraler.

»Dragen« vil fange sit publikum med en spænding omkring historiens gang, markante figurer, og med et forløb med komiske gentagelser, sød romantik, grove løjer og et humanistisk budskab. Her er gode, solide og velkendte handlingsorienterede eventyrskikkelser med stof til et varieret figurarbejde. Og Mariehønen to medvirkende spillere klør energisk på med spil og sang i en iscenesættelse, der veksler hurtigt mellem førte stangdukker i en miniature-bjergkulisser på toppen af et midterstillet sætstykke og sekvenser af spil og sang foran og bag dette.

Fart og fantasi

Kongen træder tydeligt frem som en enfoldig gamling i en kåbe, alle træder på. Elise er en klovnnet fnisebøtte. Theos vid er naragtigt. Og Fiks' styrke en pergament-tyndt skal omkring et blødt indre.

Eventyrets idé og morale krystalliseres i en fin slutsekvens: Dragen dør. Theo og

Fiks forener deres evner i et fællesprojekt, der bruger den gentagne replik »Når enden er god, er alting godt« til helt konkret at narre dragen til at æde sig selv op bagfra.

Finalen tog kegler. Den var morsom og dramatisk. Historien strammedes til, og i takt med det steg intensiteten i spillet. Der kom dynamik i kropssproget og forestillingen røg igennem med appel og kontakt til sit publikum.

Men det var også et tiltrængt højdepunkt i en dugfrisk forestilling, der synes at have sat mere på programmet end den teknisk og spilmæssigt kan bære.

Der er fart, fantasi og humor omkring eventyrets elementære spændingsforløb. Men de to spillere havde svært ved at krybe ind i forestillingens hittepåsomhed. De mange rolle- og kostumeskift og de vekslende fortællemoder tog for ofte magten fra dem.

Velcrobåndene 'ritzede', scenografien klappede – og spillerne havde ikke tid og ro nok til kontinuerligt og med overskud at få skabt præcision og udstråling i spillet.

Herudover måtte spillerne tillige slide slemt i det for at få opmærksomhed. For på første række sad en lille gut, som skulle, men absolut ikke gad se teater. Børne- og voksenteater er hinanden lig på talrige områder. Men hvad indstillingen til frivillighed angår, halter børneteateret sørgeligt bagefter.

Kirsten Dahl

Erik Viinberg og Peter Westphael kæmper bravt med såvel drage som figurskift i et rigtigt eventyr med en forrygende slutning

Stemningspift og punkteret poesi

Filurens fri fortolkning af Michael Endes berømte »Momo« både vinder og taber

ANMELDELSE

Filuren: »Momo« frit fortolket efter Michael Endes børnebog. Dramatisering: Jacques Matthiessen. Instruktion: Gitte Aagaard. Scenografi: Susanne Juul og Marie i Dali. Medvirkende: Louise Hassing, Mette Rosleff, Michael Mansdotter og Henrik Thomsen. Aldersgruppe: fra 5 år og opefter.

Filurens nye forestilling »Momo«, er på mange måder en flot og dygtigt fortættet bearbejdning af Michael Endes børnebog »Momo«. Et helt inde-eventyr om pigen

Momo, der gør det af med nogle grumme grå tidsrøvere og på den måde sætter en bremse for folks meningsløse jag.

Forestillingen lægger fornøjeligt og appetitvækkende ud med at fire travle habitklædte folk med Bogart-hatte og attachémapper travlt krydser hinanden, ramler sammen, tjekker ure og pisker videre i alle retninger på en scene med smalle krydsende stress-lysstreber og stillads-skygger i horisonten.

Med timing, musikalitet og variation slås tiden og folks travlhed an som tema. Og forestillingen fortsætter i den overraskelsesfyldte flotte rustikke amfi-scenrunde, rustrode

murstenskulisse, der også ligner et månelandskab.

Der skabes gode identifikationsmuligheder via en intrigant skolepige med dydige fletninger, forældremoral på læben og hovedet fuld af overstående lektier; en legelysten dummernikdreng; en ung sigøjnerdanserinde og en mundharmonika-spillende fløis. Og der bygges en tydelig kontrast op mellem Momo med det milde og naturlige væsen og de kyniske agenter med nylonstrømpe-ansigter og syntetisk-glat plastic-look.

Ujævne præstationer

Historien ruller. Agenterne stjæler folks tid og alle får utroligt travlt. Ingen vil lytte til, eller hygge sig med

Momo. Selv gadefejeren bliver en afvisende skemalagt arbejder i refleks-vest.

Momo kommer til universet, hvor alle-tiders-tid residerer (smukt og opfindsomt vist som en pendulerende lysstribe, der skal holdes i svingninger under en lysende stjernehimmel). Herfra kaster hun sig ud i en lynkamp med agenterne i menneskets tidsrum og får tilslut genskabt den glædesfyldte tid og den lystbetonede travlhed.

»Momo« har masser af ydre handling, afvekslende action, flotte skiftende scenebilleder og sunde tanker om dræbende tidsunderlægning, overforbrug og materialisme. Men skuespilpræstationerne er for for-

skellige og forestillingen går flere steder død.

Momo er i Louise Hassings skikkelse en sprød figur med strithår, store støvler, ålede drengesokker og venligt flagrende nederdel. En engel, som med sin poetiske tilstedeværelse sejrer fordi hun evner at lytte til sit hjertes musik.

Der er også energi, præcision og liv i Mette Rosleffs rolletegninger, uanset om det er skolepigen, sigøjnersken eller agenten.

Til gengæld er der noget diffust og 'tullerbasseagtigt' over Henrik Thomsens gadefejers, overspil i bagersvenden og mathed i tidspasseren, ligesom Michael Mansdotters drengeroller har noget påklis-

tret over sig og agenten stivner i sin 'overgas'.

Den ydre gøren kommer undervejs til at bære præg af en sprukken intensitet og en mangel på nerve i sin fremdrift. Skyggespil bliver brugt for tit uden fornyende kraft. De stille scener kommer ind imellem til at 'træde-vande' med tomme eller poesiforladte stilstands-kvaliteter.

Og det særligt actionprægede bevæger sig ud på et hult overdrev. Tydeligst når Momo uskadelligt agenterne i en bagkulisser, der bader i skarpt neonlys, røg, tordenskrald, teaterblod og vansirede masker.

Kirsten Dahl

Tryk på Rasmussen

Jacob Gade Teatrets »Måneskin og fløde« er en turbo-forestilling med hurtige krydsklip, konstante overlap og fræsende spil

Jacob Gade Teatret: »Måneskin og fløde« frit efter Halfdan Rasmussen. Instruktør: Ebbe Knudsen. Scenografi: Trine Holtoug. Komponist: Kåre Gade. Medvirkende: Eva Maria Zacho, Karen Abrahamsen og Tom Rosendal. Aldersgruppe: 6-12 årige og deres forældre.

Halfdan Rasmussens rim og remser hører til mine favoritter. Nænsomme og balstyriske, sprælske og sagte, triste og glade. Hånd i hånd trasker de gang på gang mangfoldigt og mangetydigt ind i min fantasi og åbner kamre for virkelighedens fantastiske forunderlighed.

Gruppen bag det nystartede børne- og ungdomsteater Jacob Gade Teatret på Musikteatret i Vejle er også glade for Halfdan Rasmussen. Så glade at de har valgt at bruge hans skønne poesi i deres første forestilling »Måneskin og fløde«.

De har valgt en masse af hans digte ud og kædet dem sammen i et forløb uden bratte ulogiske overgange. Omdrejningspunktet er fantasien og små historier fra børns eget liv.

To gakkede gamle koner, tre legende børn, en gartner, en præst og digteren selv med sin kone gør hverdagsagtig ting og fletter digtene, klaverspil, hestevrinsk, jazzet kabaretdans, komik og masser af trip og trask hen over scenen ind i det.

Der er lagt et stort og omstændigt arbejde i at udvælge, montere sammen og gøre spillet indbydende, livligt og sjovt. Og der sker uægtelig en del.

For travlt

I løbet af en time når spillerne gennem et hav af Halfdan Rasmussens ordsvingninger i en iscenesættelse, der med farverige figurer, komik, sang og små sammenkædende ordvekslinger illustrerer og tolker.

Og der er nok for øjet. Scenografien lader ikke noget ude. Her er sol og måne, regnskyer med takkede lyn, snedrys og stjerneskin. Trækroneskygger, grønt stakit og gyng. Plankeværk med skraldespand. Bornholmerur og gyngestol. Kaffebord og skorstensrøg. Og meget, meget mere.

Man får lov at nikke genkendende til Halfdan Rasmussens genistregere. Men vi mærker ikke rigtigt ordenes rigdom og dybder. De enkelte numre gives ikke nær tid nok. De mangler enkelhed og musikalitet. Ordene jappes, slutninger sluges og centrale pointer drukner.

Forestillingen har for travlt med at rase derudad som en fræsende turbine af hurtige krydsklip, overlap og overgearet spil.

Det virker som om spillerne er bange for, at spillet skal blive for tungt. Som om man – koste hvad det vil – vil have skæg og ballade, fest, farve og fuld aktivitet. Vi skal underholdes ved at se og høre teater med stort T hele vejen igennem.

Resultatet bliver en næsten supermarkedsagtig rundtur i Halfdan Rasmussen. Et luftigt-livligt skøjtepotpourri, hvor det synes som om, at man for direkte har sat krop og billeder til den umiddelbare ordlyd.

Meget af det komplekse og overraskende i rimene er i al fald gået tabt i »Måneskin og fløde«. De smukke Halfdan-perler tager skade af medfarten. Enkelte udvalgte lever og betager, men alt for mange er blevet ridsede, stødt og amputerede i det hektiske og pause-løse spilopmageri.

Kirsten Dahl

Neel Holm og Rune Jørgensen i fuld gang med at jage den drilske, røde bold i Kaskadeteatrets forestilling for de helt små

Letfodet livlighed

Med bløde linjer og blid komik skaber Kaskadeteatret et underfundigt spil for de allermindste

ANMELDELSE

Kaskadeteatret: »Historien om den røde bold«. Manuskript: Jan Torp og de medvirkende. Instruktion: Jan Torp. Scenografi: Frands Christiansen. Medvirkende: Neel Holm og Rune Jørgensen. Aldersgruppe: 11/2-4 år.

Bolden er tindrende rød og dejlig og ivrigt på jagt efter nogen, der vil spille med den. Det vil de to gode naboer, der bor i en meget kunstnerisk, men ikke særlig

fantasibefordrende »installation« af et gårdrum.

Men hvor det gik fint med naboskabet, da de ledte efter bolden, som pludselig var væk, giver det straks anledning til drilleri, når de finder den igen. Begge vil have bolden for sig selv, og efterhånden udvides besiddelsestrangen og den indbyrdes chikane til også at omfatte deres øvrige ejendele.

Kys bliver til fjendskab, der ikke uden videre forsvinder igen, selvom bolden gør det. Men klogere bliver de nu alligevel. For bolden dukker selvfølgelig op igen – helt af sig selv – og flytter ind i træet, og denne gang inspirerer den til

fælles leg i stedet for solospil.

En gedigen oplevelse

Moralen er klar, uden at fornøjelsen af den grund bliver mindre. Neel Holms stumme samspil med publikum får i hvert fald et glad og engageret modspil. Hjulpet på vej af den enkle handling og de få, dæmpede replikker, som gør det nemt – op trygt – for selv de mindste at følge med.

»Historien om den røde bold« er en letfodet og velkomponeret forestilling med masser af smil og situationskomik, men også med plads til nænsomt formidlede uoverensstemmelser. En gedigen teateroplevelse om menneske-

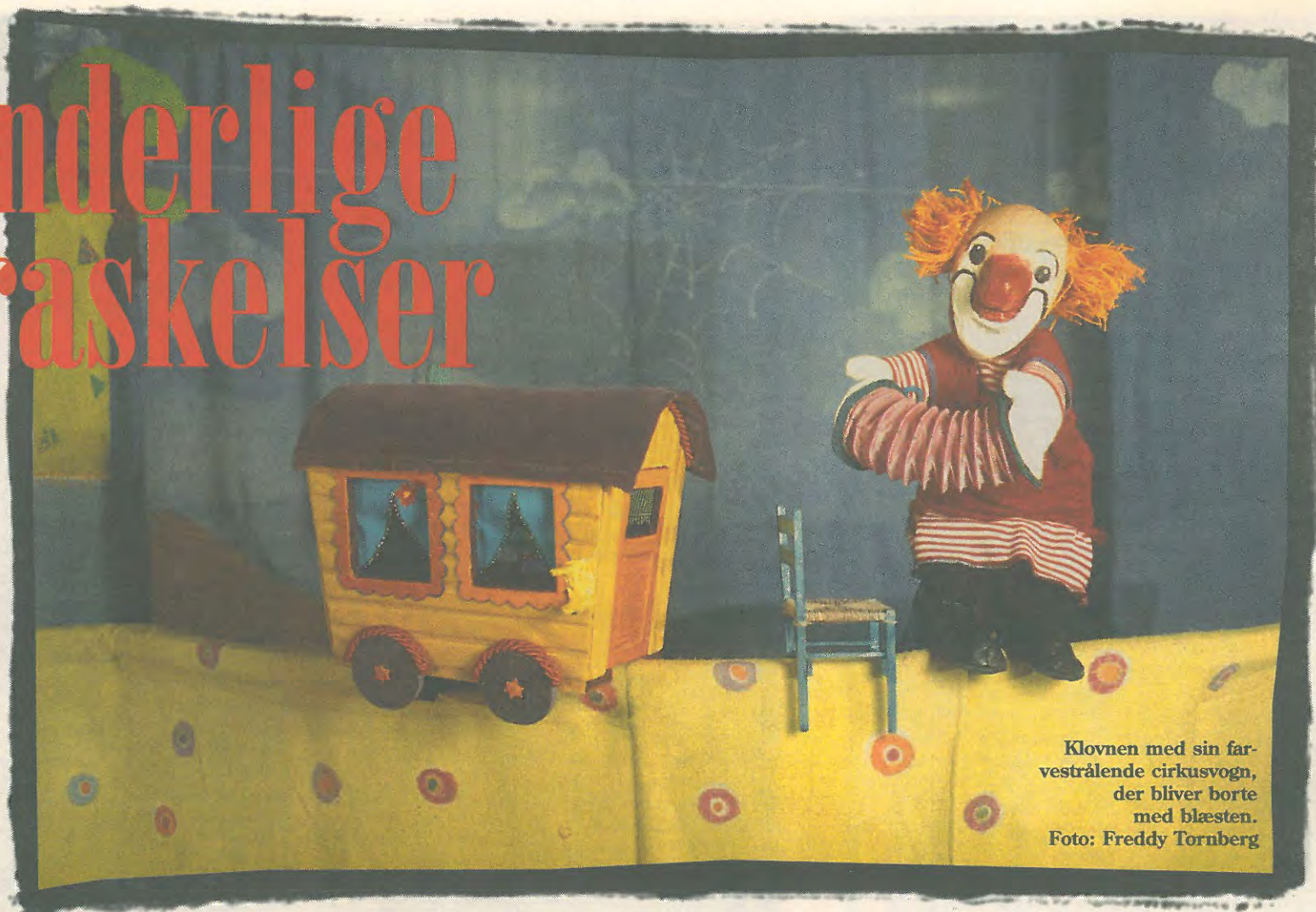
ligt samvær skabt af de medvirkendes evne til at fortælle med kroppen i en smidig, plastisk spillestil, der giver forestillingen livlighed og et strejf af poesi.

For en gangs skyld er der ofret hele to – scenisk meget overbevisende – skuespillere på en småbørnsforestilling. Da der tillige er et par reelle roller at sætte på scenen, får det spillet til at hæve sig betragteligt over nu-skal-jeg-fortællejer-en-historie niveauet. Hvilket både dramatisk og indholdsmæssigt gør »Historien om den røde bold« meget anbefalelsesværdig.

Randi K. Pedersen

Forunderlige overraskelser

Livets barske realiteter om at miste og finde kan godt være en oplevelse fuld af humor og musik

Klovnene med sin farvestrålende cirkusvogn, der bliver borte med blæsten.
Foto: Freddy Tornberg

ANMELDELSE

Teatret Månegøgl: »Fra himlen til havet« af Hanne Trolle. Komponister: Johannes Mørch og Henrik Hall. Instruktør: Peter Hesse Overgaard. Scenografi: Kirsten Victoria Lind. Medvirkende: Hanne Trolle. Aldersgruppe: 2-5 år.

Det er lige til at blive i godt humør af. Den lysende solskinsgule og blå dekoration skaber masser af stemning og illustrerer så fint forestillingens titel. »Fra himlen til havet« er derimod ikke nogen særlig præcis beskrivelse af indholdet, som handler om at komme fra hinanden og så alligevel mødes igen.

For det er lige, hvad der sker for den søde klovn Charlie, hvis cirkusvogn vælter og forsvinder i en strid blæst. Heldigvis gen-

finder hans ven Larven ham, og det bortblæste cirkustelt dukker sørme også op igen, så de kan lave et nyt cirkus – selvom det kun bliver et lille ét. Eftersom det, der én gang er gået tabt, ikke bare kan fås igen. Men man kan få noget andet, og det behøver ikke at være dårligere.

Sådan er forestillingens kontante morale om livets barske realiteter, der dog slet ikke er nogen trist oplevelse for tilskuerne. Tværtimod berettes den forholdsvis spinkle historie så sjovt og sødt på Hanne Trolles

nære og underfundige facon, at den uden videre fænger. Få mestrer så overlegent og troværdigt som hun kunsten på én gang at »samtale« med sig selv som dukkefører og som dukke.

En stemning af teater

Det stærkeste kort i »Fra himlen til havet« er da også – typisk for Teatret Månegøgl – den poetiske-musikalske form, som bæres af iscenesættelsens rolige drevet. Det er de umådeligt udtryksfulde dukker, der føres med sikker hånd, og så musikken, som skaber

den fortryllende og fortrolige stemning af teater. Med alt, hvad dertil hører, af forunderlige overraskelser.

En klovn f. eks., der fra at være stor på et øjeblik forvandles til at være lillebitte, men stadig følges af sin lyrisk-sørgmodige musik. Eller en uhyre yndefuld og spinkel linedanserinde, der er ligeså betagende som de blinkende flotte sommerfuglelarver. Hestendans til latinamerikanske rytmer er heller ikke nogen kedelig oplevelse, og løver i gummistøvler er simpelt hen ikke til at stå for.

Som pionér indenfor teaterforestillinger for de aller yngste viser Teatret Månegøgl sig således fortsat at være i topform. Så uanset tegn på, at en hårdt tiltrængt forbedring af den generelle kvalitet på området er ved at indfinde sig, er der mere end langt til det niveau, Månegøgl præsterer. Hvorfor det kan undre, at netop dette teater nu må opgive en planlagt forestilling på grund af manglende statstilskud.

Randi K. Pedersen

Realiteternes krydspunkt

ANMELDELSE

Med en velskreven forestilling om et rygende hedt emne er Artibus tilbage i sporet

Teatret Artibus: »En tilfældig morder«. Forfatter: Michael Ramløse. Iscenesættelse: Kristine Helga Olsen. Scenografi: Marianne Hartvig Nielsen. Medvirkende: Basse Dam, Annette Holk, Johan Vinde Larsen og Dorthe Stampen. Aldersgruppe: Fra 12 år og op.

Jeg har tænkt, siger manden, som har truffet en ny beslutning. Det er, synes han, sådan set argument nok, og dermed er sagen – og forestil-

FOTO: HENRIK Ø. RASMUSSEN

lingen – slut. Ikke nogen stor sag og ikke nogen høj-dramatisk forestilling, men tæt og underholdende nok til, at man rives med i den debat, der både er forestillingens middel og mål.

Udenværkerne er hurtigt overset. Fire polstrede, lysegrå drejestole og en enkelt rød danner den sparsomme ramme om nogle menneskers usædvanlige samvær. Et effektivt signal om en verden af tilstræbt anonymitet, hvis høje, håndtagsløse dør antyder et ufri-

villigt fangenskab.

Sådan er det også. Personerne er repræsentanter for et nævningeting, samlet for at afgøre, om en stor dreng på 16 år skal bures inde blandt hårde kriminelle. Eller om han skal sendes videre i et mangelfuldt og magtesløst behandlingssystem. Et valg mellem koleren og pesten og et rygende hedt og højaktuelt emne i samfundsdebatten, nemlig spørgsmålet om den meningsløse – men næppe umotiverede – vold.

I denne som i mange andre sager er overgrebet begået af en ung indvandrer mod en tilfældig, jævnaldrende dansker. En trist historie, der behændigt klippes ind i korte, intenst spillede tilbageblik på retsforløbet. Men som på sæt og vis overgås af den kamp på værdier og idealer, der udspiller sig mellem nævningene selv.

Blotlagte smertepunkter

Forbrydelsen er brutal og ikke til at undskylde – så langt rækker enigheden mellem de fire personer, der har til opgave at træffe en fælles afgørelse. Men som får stadigt vanskelige ved det, eftersom deres væsentligste kvalifikation som nævninge er deres indbyrdes vidt forskellige, sociale baggrund. En retslig realitet, der fra starten males unødvendigt bombastisk og stereotypet op, men efterhånden får flere nuancer. For det spændende sker,

når de personlige konflikter, sorger og aggressioner kommer op til overfladen. Lukket inde med hinanden og med desperationen lurende lige under overfladen blotlægges smertepunkterne indtil det pinlige, og giver den fremragende tekst tyngde og dramatisk farve.

Man griner af Annette Holks forfamskede fnisen og bliver skamfuld, når hun trods sin usikkerhed angriber de stærkeste. Og man irriteres over Dorthe Stampens bedrevidende bitthed og Johan Vinde Larsens tænderskærende, vinderdyrkende ultraliberalist. Midt imellem står så Basse Dam, følsom og fordomsfuld, og kræver sin ret til at tænke – og til at flytte sig.

Derved skabes det krydspunkt mellem sag og individer, som for alvor gør forestillingen levende og vedkommende. Sådan som kun få udover Artibus magter at gøre det.

Randi K. Pedersen

Maritimt genbrug

Nørregaard & Reiches
»Skipper-labskovs« er en velsmurt,
men for genkendelig affære

ANMELDELSE

Nørregaard & Reiches Teater: »Skipper-labskovs«. Idé og manuskript: Bo Larsen og Hans Nørregaard. Instruktør: Bo Larsen. Musik: Ole Sørensen og Bo Larsen. Medvirkende: Hans Nørregaard. Aldersgruppe: 3-6 årige.

Vand er fyldt med historier. Hvis man falder i havet, bliver man opslugt af dem. Når man hælder kaffe op, kan man lytte sig frem til dem. Selv en vandpyt gemmer på nogle. Det gælder bare om at få øje på dem.

Sådan er det ifølge den erfarne sømand Olav. Og han øser ud af dem i den lille maritime soloforestilling »Skipper-labskovs« for de 3-6 årige og deres voksne.

Scenografien er en brugbar, dekorativ, overskuelig skibskonstruktion. En direkte-på-gulvet model med skattekasse og mikrokøkken midtfor, lanterner i siderne, redningsvest og dukketeater i baggrunden, og allerbagerst et udspændt sejl med måge i mast.

I denne interimistiske og åbne illusion af en skude indvier Hans Nørregaard som den gamle sømand i slide klæder sit publikum i søens eventyr ved hjælp af rim og remser, drillerier og smågags, tilbageholdte

historier, sang og harmonikaspil, en drilsk handske-dukke og et lille underfundigt dukketeaterspil.

Og historierne er både stort og småt skårne. De er barske, som da en kæmpe stor farlig fisk med giftklo nær havde ødelagt alt garnet. Farlige, som da sømanden med skonnerten »Håbet« røg ud i Bermuda-trekanten og fandt skeletpulveret fra selveste John Silver og måtte bugsere sig

afsted på en skattekasse, som han senere gravede ned et sted, han glemte, hvor var. Og grotesk overdrevne, som da Kaptajn Pedersen omkom ved et lodret fald på 35 meter og kun hans træben flød ovenpå.

Men også enkle og stille, som handskedukken Orlavs smådrillerier omkring harmonikaspil og visesang. Og snurrige, som det lille dukketeaterspil, der virker sødt

og morsomt, fordi historien er så ufattelig lillebitte og kortfattet i forhold til den tid, det tager sømanden at få den vist ved hjælp af alskens Storm P-agtige trisesystemer og snoretræk.

Betagende friskhed

»Skipper-labskovs« er tæt beslægtet med tidligere Nørregaard og Reiche-forestillinger, for eksempel »Historien om fiskeren Markus« og »Vejen til drøm-

Hans Nørregaard parat til endnu en skrøne i endnu en sømands-forestilling, men nye publikummer kan passende begynde her. Foto: Jonna Keldsen

men«. Der er ikke de store forandringer i udtrykket, og for kendere af disse er den næsten for genkendelig.

For et nyt eller ikke så vant publikum er forestillingen givetvis mere betagende på grund af friskheden. Og uanset hvad, evnede Hans Nørregaard med øjenkontakt, stemmebetoning og kropsudtryk at gøre de store bedrifter kolo-enorme og de små ting intense på en måde, som børnehavepublikummet blev fanget ind af og synes om.

Forestillingens kvaliteter beror ikke så meget på historierne som de toner, de bliver fortalt med, og de stemninger, der opstår i fortælle-samspillet. Fantasien i rimene, humoren i de små bemærkninger, suset i overdrivelserne og fornemmelsen af at være med.

Kirsten Dahl

ANMELDELSE

Teatret Zeppelin: »Rejsekammeraten« frit efter H.C. Andersens eventyr. Dramatisering: Teatret Zeppelin. Iscenesættelse: Hans Rosenquist. Scenografi: Jan Wessel. Medvirkende: Mie Brandt, Rasmus Haxen, Morten Nielsen, Søren Møller Pedersen og Torben Vadsstrup. Aldersgruppe: 10 år og op.

Opsætningen giver pokker i H.C. Andersens poesi i traditionel forstand, men bevarer digtrens vidunderlige fabuleringen og eventyrlige stemning i fortættet form. Noget, der klæder både historien og iscenesættelsen, der bliver dramatisk nærværende, men aldrig hektisk, måske fordi de spektakulære udenværker er begrænsede.

Uden at miste styrken i scenebillederne danner et nøgent landskab rammen om skiftende scener fra kirkegård til kongeslot. Ligesom der undervejs optræder både en motorcykel og en gøglervogn, og det hele yderligere får farve af musikken som en aktiv medfortæller.

Her er sære, foruroligende eksistenser – først og fremmest rejsekammeraten, som Rasmus Haxen giver et strejf af sørgmodig dæmoni, der bider sig fast i sjælen og sandsynliggør hans magt over Johannes. Pubertetsdrengen med den

Johannes får omsider sin prinsesse i den søde udgave. Morten Nielsen og Mie Brandt i tæt samspil »Rejsekammeraten«. Foto: Anders Hjermin

naive barnetro og tilliden til omverden, der nær koster ham livet under rejsen fra barn til voksen. En rolle der spilles med en sjælden, rørende hudløshed og indlevelse af Morten Nielsen.

Fabelagtige dukkespil

I Zeppelins nyfortolkning kvæles teksten hverken i illustreret socialhistorie eller sentimentalitet. Baggrundshistorien om, hvordan stakkels Johannes bliver forældreløs og første gang møder sin rejsekammerat, står rent og klart. Men samtidig forbliver det frygtelig uhyggelige eventyr skræmmende sort og med parapykologiske overtoner, der øger rædslerne.

Undervejs er der dog også gjort plads til åndehuller af komik og romantik, som Mie Brandt fyrer godt op under i rollen som prinsessen. Først en vildt dansende, erotisk besat og aggressiv mokke og siden så varm og sødmeftuld, at det halve kunne være nok. Mens en række fabelagtige dukkespil i spillet kommenterer handlingen på deres egen, groteske facon.

Livets lys og skygger, godhed og grådighed malet op og forenklet i et format, der gør handlingen forståelig for børn uden at miste væsentlige nuancerne. Det er historien om det godes sejr over det onde, som ikke er ny i eventyrernes verden. Men som bliver meningsfuldt og tankevækkende opdateret af Zeppelins »Rejsekammerat«.

Randi K. Pedersen

God eller grådig

Nyfortolkning gør H.C. Andersens dystre historie om drengen
og hans mystiske rejsekammerat til et moderne eventyr

Grete Tulinius, Zenia Hansen og Lille Nero i Fruens Teaters første og meget lidt overbevisende produktion

Havfrue uden hoved og hale

Lutter løse indfald og en svag iscenesættelse overbeviser ikke om nødvendigheden af et nyt teaterinitiativ

ANMELDelse

Fruens Teater: »Den Lille Havfrue ... og den vilde prins«. Forfatter og komponist: Ole Højer Hansen. Iscenesættelse: Malte Claudio Lind. Scenografi: Hans Erik Madsen. Koreografi: Carina Raffel. Medvirkende: Grete Tulinius og Zenia Hansen. Speak: Peter Zhelder. Aldersgruppe: 6-12 år.

Principielt må man hilse det velkomment, når der tages nye initiativer på børneteaterområdet. Desværre har »Den Lille Havfrue ... og den vilde prins« hverken indholdsmæssigt eller kunstnerisk en kvalitet, der gør børneteateret noget godt.

»Forvirringen er total«, står der i programmet til Fruens Teaters første produktion, og det er kun alt for sandt. Forestillingen er helt uden en samlende idé, der kan bære igennem eller bare være lidt underholdende.

Tekst og handlingsgang fremstår som lutter løse indfald, præsenteret i én pærevælling og sjældent fulgt op eller gjort færdige. Iscenesættelsen er heller ikke meget bevendt, hverken dramatisk eller som vejviser gennem virvaret. Tværtimod spreder den, hvor der er behov for at samle og stramme, hvis publikum skal have et minimum af chance for at følge med i det, der foregår.

At det kniber gevaldigt, fremgår tydeligt af reaktionerne fra både store og små. Men man kan dårlig bebrejde børnene, der bestemt ikke skal være en dag over 10 år, at de udviser alle tegn på desorientering og stigende uopmærksomhed.

Forgæves søger man – ikke efter en indre logik eller absurditetens skæve

realiteter, næh nej – men efter blot et par enkelte koblingspunkter. Noget, der kunne antyde intentionerne bag eventyr-pastiche med havfruen og den fortryllede prins.

Umotiverede afbrydelser

Eller hvordan med at røbe idéen bag en drejende skulptur ved navn Lille Nero, hvis enorme prutter er karakteristiske for hele forestillingen: Masser af varm luft og temmelig plat. Det samme gælder rækken af populistiske indslag. Overbud som rækker fra James Bond og hans musik til den engelske kongefamilie, afdøde Prinsesse Diana og paparazzierne. Skal vi le eller skal vi græde?

Hvad vil forestillingen med det alt sammen? Hvad er det for en historie, den skal formidle, og hvilken oplevelse vil man give publikum? Drejer det sig mon om at hylde fantasien og de musiske værdier i tilværelsen ved at sætte dem op overfor massemediernes tomme hyl? I så fald trænger budskabet ikke igennem.

Den feårede Grete Tulinius spiller skam stærkt ud med sin fabelagtige replikbehandling og sit sceniske nærvær. Men selv hun kommer hurtigt til kort, når hendes bittersøde havfrue-fortælling konstant – og helt umotiveret – bliver uafbrudt.

Derimod kæmper den energiske Zenia Hansen fra sin første entre forgæves med stereotyperne action-heltinde og eventyrheks.

Kun scenografien har med sine gennemlyste, akvarieagtige sætstykker og kæmpestore badeforhæng en klart fortællende linje. Uden at rammen på nogen måde kan erstatte den dramatiske struktur, som tekst og iscenesættelse har forsømt at skabe.

Randi K. Pedersen

Lige pludselig stod

Jørgen Carlslund med et

danseteater, og efter et

par års omveje fandt han

ud af, hvad han skulle

bruge det til:

Fortællende dans

for børn

Der skal være en historie

INTERVIEW

Af Lone Nyhuus
Foto: Kurt Johansen

»Jeg ryddede bordet, og startede fra et nulpunkt. Der var jo ingenting. Ingen økonomi, ingen administration. Ingenting.« Sådan beskriver Jørgen Carlslund situationen dengang i 1990, hvor Marie Lalandersmed tøjlerne til Corona Danseteater – det teater som Jørgen Carlslund havde været tilknyttet som danser i flere omgange.

»Hun kunne vel ikke holde tanken ud om, at det hele skulle falde til jorden. Så spurgte hun, om jeg ikke havde lyst til at overtage biksen. Egentligt gjorde jeg det mest for at gøre hende en tjeneste.«

De første tre-fire år som nybagt teaterleder forsøgte Jørgen Carlslund at videreføre Marie Lalanders arbej-

de med seriøs og halvabstrakt dans, hjulpet godt på vej af koreografen, og den tidligere Uppercut-kollega, James McBride.

I begyndelsen gik det meget godt. »Faces in a Marble Prison« på Bellevue-teatret og »Rødder« på Helle Gotved Institutet var begge meget velbesøgte.

Hvor »Faces ...« var meget danseagtig, bar »Rødder«, som han lavede med gymnastikveninden Charlotte Munksø, tydeligt præg af Jørgen Carlslunds mange år både som bredde- og opvisningsgymnast: »Den blev også mest lavet for at vise, at hvis dansen overhovedet har nogle danske rødder, så ligger de i gymnastikken.«

Så blev det sværere og sværere at få det til at hænge sammen, og Jørgen Carlslund var ved at være godt træt af at kæmpe sig vej gennem den moderne dansejungle, med dets

væld af elitære danseforestillinger og det skræmmende lille publikum.

Underholdende og forståeligt

Der måtte være en anden dans et sted. Og et andet publikum. Så kom idéen med at lave dans for børn.

Fra en række sæsoner som danser på Uppercut Danseteaters store skoleturnéer havde Jørgen Carlslund et førstehåndskendskab til området, ligesom han også havde dannet sig nogle klare idéer om, hvad han ville med at lave dans for børn: Det skal underholde, og det skal være til at forstå. Og hvis publikum alligevel ikke forstår forestillingen, så er det kunstnerens, ikke publikums, problem.

Læreårene havde blandt andet stået hos Ann Crosset, én af Uppercut Danseteaters kunstneriske ledere, og de lærte ham nød-

vendigheden af at tage teaterbevidstheden og personligheden med ind i dansen. Det er en dramatisk, modsat en abstrakt grundholdning til arbejdet med danseforestillingerne.

Denne linje blev yderligere styrket af arbejdet hos den danske nye dans' grand old mand, Eske Holm. Derfra medbragte han det store krav til dansernes tekniske niveau – men i kombination med et væld af undertekster, der underbygger den dramatiske historie: »Hos Eske arbejdede vi hele tiden med at vide, hvorfor man gør, det man gør, på scenen«.

Mere krop end ord

Som en tredje læremester nævner Jørgen Carlslund den mystificerende Marie Lalanders, der med sine dragende og spændende univers var en mester i at ramme folks drømme og

Dans i Göteborg

Sveriges største festival for moderne dans og teater afvikles fra 22.-29. august under navnet Göteborg Dans og Teater Festival 98. Yderligere information: Tlf. 00 46 31 61 12 73.

ubevidste følelser.

Corona Danseteaters første produktion for børn hed »Dans Tolo«, og så kom der rigtigt gang i butikken:

»Alting flød meget nemmere, da jeg begyndte at lave dans for børn. Med forestillingerne for voksne var det hele tiden en kamp. Med børnedansen fik jeg meget mere igen, både fra publikum og økonomisk. Så fra 1993 besluttede jeg mig for udelukkende at lave dans for børn.«

Et af hans første mål som koreograf for et børnepublikum var at undersøge, hvordan dans skulle se ud til de forskellige aldersgrupper, og det blev hurtigt klart, at de 2-7 åriges verbale sprog er så udviklet, at man kan fortælle meget mere med kroppen end med ordene.

»De har slet ikke ord for det, som de begriber med kroppen. Når de bliver ældre begynder de så at undre sig over, hvorfor vi dansere ikke taler på scenen, og vi oplever en meget mindre accept af det abstrakte udtryk. Problemet ligger hele tiden i balancen mellem det abstrakte og det

konkrete udtryk. I Corona Danseteater har vi valgt at arbejde meget konkret - også fordi de voksne tilskuere slet ikke er interesserede i det abstrakte.«

Og da det oftest er de voksne tilskuere, der bestemmer, hvad børnene skal se, må der produceres på de voksne tilskueres præmisser. Deres krav om forståelse skal tages alvorligt.

»Den store udfordring ligger i at komme ud til et helt andet publikum end det, som normalt går ind og ser ballet og dans. Jeg ønsker at lave nogle forestillinger, som folk vil se, fordi det er en god historie - ikke bare fordi det er dans«, siger Jørgen Carlslund, der ikke tror på, at publikum skal opdrages til at se danseforestillinger. »Tværtimod skal det være publikums umiddelbare gode oplevelse der gør, at de kommer igen og igen.«

Gruppen i centrum

Dansen er bare et Jørgen Carlslunds mange redskaber til at få fortalt historien; med egne ord er »... han mere instruktør end koreo-

graf - men en instruktør med en stor håndværksmæssig erfaring i at koreografer.«

På samme måde har han snarere placeret sig i børneteatermiljøet, der søger ud på skoler og biblioteker, hvor livet leves, end i danseteatermiljøet, der i store træk holder sig til sine faste scener og rammer. Også fordi han »... godt kan lide, at man hænger ud sammen på caféer med spillerkollegerne - selvom de også er konkurrenter. Hele opbygningen af danse miljøet er gået i en hel anden retning end børneteateret. Der er det koreografer og dansere, enkeltpersoner, det drejer sig om. I børneteatermiljøet er det gruppen og kollegien, der er i centrum.«

De sidste par år har det bare kørt, og kørt godt for Corona Danseteater, der startede med et stort »ingenting«. Jørgen Carlslund har været direkte involveret i de fleste af produktionerne, enten som danser eller koreograf - og efter eget udsagn trives han fint med de mange arbejdskasketter.

»Jeg deler mig mellem at være danser, koreograf,

Danseren, koreografen og teaterlederen Jørgen Carlslund har fundet en fin kunstnerisk niche med sit danseteater for børn

instruktør og teaterleder, men synes stadigvæk, at det at danse, er det jeg er bedst til. Det er min mest oplagte mulighed for at formidle noget. Det mest beslægtede ville være at lave musik. Men det er meget mere abstrakt. Og jeg har heller ikke træningen i det. Så jeg bliver nok ved med at danse. Så længe jeg synes, at det tilfredsstiller mit krav om, at det skal være interesserant.«

Corona Danseteater har netop skabt to nye forestillinger, »Happy End« og »Det' bare luft«. Begge vises på børneteaterfestivalen i Roskilde.

Corona Danseteater modtager også i næste sæson 2,2 millioner i driftsstøtte.

festival 98
teater for børn og unge

festival 98
teater for børn og unge

TEATER-ARRANGØR KONFERENCE

Fredag 24. april 1998 kl. 9.30 - 16.30
Roskilde-Hallerne, Møllehusvej 15, Roskilde

»DEN GODE HISTORIE«

Hvilke krav stilles til en god teaterforestilling for børn og unge i dag?
Hvordan fortæller forestillingen?
Er det kunst? Er det for børn?

PROGRAM:

- * Nørregaard & Reiches Teater opfører »Mit navn er Robin Hood«.
- * Analyse og diskussion v/ dramaturg Janek Szatkowski.
- * Børneteatersammenslutningens projekt for dramatikere.
- * Vigga Bro fortæller en god historie.

Pris: 350 kr indtil 1. april, derefter 400 kr.
Program og tilmelding ved henvendelse til:

TEATERCENTRUM

TLF: 33 15 69 00

NY UDENDØRS FAMILIEFORESTILLING

BAGAGE

En levende musiker
En selvmordskandidat
En forhenstående lotte
To forskellige kuffertyper
En pistol, et tylskørt
Ikke et ord...
Hans drømme - hendes drømme

Bagage spiller overalt! På gader og i gymnastiksale, til festivaler og firmafester, til stævner og sommerunderholdning, i udland og indland.

TURNEPERIODE:

19. - 30. juni og 1. - 9. august

MEDVIRKENDE:

Anne Abbednæs, Ole Funch og Erling Hjernø

PRIS:

kr. 7000,- incl. moms (ref.berettiget)

FILOSOFGANGEN 19, 5000 ODENSE C
TLF. 66 14 40 21

Mansdotter til Mors

Michael Mansdotter, 34, er blevet ny leder af Limfjords-teatret, der har sæde i Nykøbing Mors. Han afløser Gunnar Rose, der har siddet ni år på posten.

Mansdotter, der er uddannet fra Aarhus Teater, har tidligere virket på børneteateret Filuren i Århus, men også i perioder været freelance-skuespiller og instruktør.

Limfjordsteatret, der primært turnerer som egnsteater i Viborg amt, har syv ansatte og et budget på omkring fire millioner kroner årligt. Til teatret er også knyttet en børneteaterfilial, Magnifique, med base i Viborg.

Nej, Michael Mansdotter er ikke allerede blevet træet af sit nye job – ansigtsskæret stammer fra Filuren-forestillingen »Som når et træ der får blade«

Hun gad godt rejse

Birgit Gad, der er administrativ førerhund på egnsteateret Vestvolden i Hvidovre, er blevet hædret med Hvass-fondens rejselegat.

Arrangør-hæder til Peter Holst og hans Det Lille Turneteater

Pris til Det Lille Turneteater

Danmarks Teaterforeninger (DT) satte på vanlig vis pris på teaterlivet i forbindelse med sit årlige teaterseminar, der for 1997-udgavens vedkommende fandt sted i

Kolding i slutningen af november og satte fokus på de regionale kulturforsøg.

Årets turneteaterpris gik til skuespilleren Frits Helmuth, mens årets børneteaterpris tilfaldt Det Lille Turneteater, der åbenbart fortsætter med at score hæder – forrige år fik han BØFAs kulturpris – og gode anmeldelser.

Garanti for mainstream

I januar-nummeret af DT-nyt gøres der status over Danmarks Teaterforeningers Garantiordning, der blev oprettet i sæson 92/93 med det formål at sikre turnemuligheder for forestillinger af høj kvalitet og tilsvarende økonomisk risiko for teaterforeningerne – dvs. de såkaldt smalle forestillinger.

Med udgangen af sæson 97-98 har DT's Garantiordning støttet i alt 188 opførelser af 14 forskellige forestillinger, der har været opført i 55 forskellige teaterforeninger.

Med etableringen af en ny garantifond i Teaterrådets regi er dette støttebehov blevet mindre, men som en reaktion på samme råds beslutning om sidste år at fratage støtte til Hvidovre Teater og i år Jørgen Blaksted Turneen har DT's Garantiordning for sæson 98-99 valgt at støtte et mainstream-repertoire:

Cole Porter Turneen: »Things We Do For Love« og Jørgen Blaksted Turneen: »Figaros Bryllup«.

Sidstnævnte produktion er dog tvivlsom efter teaterleder Jørgen Blaksteds pludselige død, 61 år gammel.

Russiske dukker i teaterkavalkade

Team Teatret i Herning har fra 9.-13. marts afviklet endnu en Børneteaterkavalkade, hvor fem forskellige teatergrupper diventerede med deres kunst. Udover Gadesjakkert, Gruppe 38, Replikken og Svalegangens Dukke-teater deltog også Dukkefamilien med »Det store russiske dukkeshow«. Dukkerne kommer fra Skt. Petersborg sammen med deres førere, Boris Bulan-

kin, hans kone Tjajana Tomashevskya og deres datter Julia.

Horsens kalder

Mens programmet til dette års Børneteaterfestival i Horsens ligger klar om en måneds tid, har det længe været fastlagt, at festivalen afvikles fra 18.-20. september og atter i år vil indeholde Børneteaterets Debat-form, ligesom Horsens Børneteaterpris vil blive overrakt for tredje gang.

Støtte til Anemonerne

AnemoneTeatret mistede som bekendt status af støttet teater i København fra indeværende sæson. Det har bl.a. betydet udvidede turne-aktiviteter og genopsætning af tidligere forestillinger for at begrænse udgiftsniveauet.

Men der har dog været økonomiske lyspunkter i de senere måneder. Den 27. oktober fik AnemoneTeatret således overrakt et legat på 75.000 kroner fra Vilhelm Hansens Fonden. I december fulgte 276.500 kroner fra Københavns kommunes udviklingspulje til genopsætning af forestillingen »Kærestebreve«, og i julegave fik teatret så 137.500 kroner til dækning af et halvt års husleje. Den glade giver var såmænd afgående kulturborgmester Jens Johansen, der var med til at pille støtten fra AnemoneTeatret året før...

Anemonerne Albert Nielsen og Lisbet Lipschitz får punktvis støtte til deres teateraktiviteter

Udskiftning i kontaktudvalget

Anette Riis Poulsen, administrator hos Theater La Balance i Vanløse, er indtrådt som nyt medlem af Teaterrådets Kontaktudvalg. Hun afløser Michael Ramløse som medlem af rådet, der skal sidde frem til 1. marts 1999.

Gæster til festival 98

Dansk ASSITEJ har vanen tro inviteret udenlandske gæster til årets festival for at de ret kan benoves over det store arrangement og de mange forestillinger.

Gæsternes tur til Danmark sker med støtte fra DANIDA og Kulturministeriet, og det har sikret observatører fra hele fem verdensdele:

Scenografen Lou Westbury fra Australien; skuespiller og teaterleder Saul Amaya fra El Salvador; vicepræsident i International ASSITEJ, Tisa Chifunye fra Zimbabwe; skuespiller m.m. Margo Teder fra Estland; skuespiller Widanala

ge Pujitha Indraka de Mel fra Sri Lanka; Gabriele Ser-rari fra Italien – samt vicepræsident i ASSITEJ Helge Andersen fra Norge.

Sidstnævnte, der er koordinator for ASSITEJ's kommende verdenskongres i Tromsø næste sommer, har flere gange før gæstet den danske festival.

Udover disse officielle gæster vil der givetvis dukke en masse andre udenlandske teaterinteresserede op – og alle vil blive taget hånd om af festivalarrangørernes specielle gæstekorps.

Nye planter fra væksthuset

BørneteaterSammenslutningens stort anlagte tre-årige dramatikerprojekt, der afvikles med støtte fra Teaterrådet og Kulturens Børn, har nu groet et lille års tid i det erklærede væksthuse for ny dansk børnedramatik. Nu er man så klar til at føre sig frem på festivalen i Roskilde, hvor projektet bliver præsenteret ved arrangør-konferencen. Her vil der bl.a. være reading af Jens Blendstrups tekst, ligesom de øvrige fem dramatiker-spirer deltager i diskussionerne: Sally Altschuler, Cecilie Eken, Susanne Jakobsen, Jesper B. Karlsen og Sven Ørnø.

I løbet af festivalen vil væksthuse-deltagernes arbejde indgå i lukkede visninger blandt BTS-teatrene.

Manden bag plakaten

David Lewis er den lokale kunstner bag årets plakat(er) til festival 98 i Roskilde, ligesom han er mester for designet til festival-T-shirtsene.

Dertil kommer, at han også er kunstneren bag omslaget til dette års udgave af Den Røde Brochure, der udkommer i april.

David Lewis er uddannet fra designskolen i Cardiff i Wales og siden fra College of Art i Darlington i Sydengland.

I England mødte han sin danske kone, og for ti år siden gik turen så til Danmark, hvor han siden har ernæret sig som grafiker og scenograf på freelance-basis, kombineret med undervisning i design, scenograf m.m. på Danmarks Designskole.

Og så må det da lige med, at David Lewis i 1982 stiftede teatergruppen Industrial and Domestic Theatre Contractors. Navnet skyldes ifølge ham selv, at det var noget nær det kedeligste han kunne finde på. Men kedelig er denne internationale performance-gruppe ikke. De laver forestillinger uden for de gængse teater-rammer, fx. swimmingpools og domkirker og har da også noget på bedding i år. Arbejdstitlen er »The Bed Show«.

Stort udbytte af lille festival

Otte udsolgte forestillinger, afviklet i god stemning over to dage til publikums tilfredshed.

Det er det stærkt komprimerede resultatet af den sjette mini-teaterfestival på Videnscentret ved Vordingborg, der også bød på en vaskeægte premiere, nemlig Nørregaard & Reiches »Skipper-labskovs« (der anmeldes andetsteds i bladet).

Mini-teaterfestival 99 er allerede i planlægningsfasen. Det bliver formentlig igen sidste weekend af januar, og til den tid kan man også tilbyde et moderne vandrerhjem med 120 sengepladser for de tilreisende, ligesom der også planlægges en større teatersal på Videnscentret.

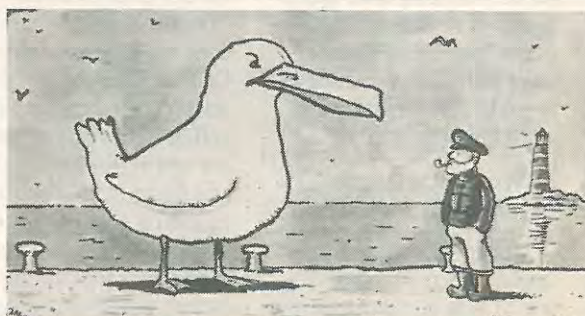
SKIPPER - LABSKOV'S

Et gæstespil med Nørregaard & Reiches Teater for de 3-6 årige og deres voksne

d. 17. april kl. 10 og 11.30, d. 18. kl. 15

COMEDIEVOGNE'S
PROSCENE

Billetter: 35 36 65 69 • Griffenfeldsgade 7A • 2200 København N

Business as usual

Uroen på Statens Teaterskole påvirker ikke direkte børneteateruddannelsesfilialen i Odsherred

Af Carsten Jensen

Odsherred Teaterskole, det faste efteruddannelsessted for børne- og ungdomsteaterområdet, blev ved årsskiftet en selvstændig filial af Statens Teaterskole.

Det skete for at bedre de økonomiske betingelser for skolen, idet ordningen betød et årligt ekstratilskud på en halv million kroner.

Den senere tids megen uro omkring Statens Teaterskole og den nu fritstillede rektor Olav Harsløf har ikke haft nogen direkte indflydelse på skolens drift, men teaterskolens formelle leder, Jonna Oulund, erkender dog, at den megen ballade selvfølgelig påvirker skolen, bl.a. fordi det koordinerende kontaktudvalg

ligger brak.

Og selvom tilskudsbeløbet ligger fast, er det heller ikke helt ligegyldigt for Odsherred Teaterskole, hvilken leder-type der styrer Statens Teaterskole. Samarbejdet med Olav Harsløf har således været upåklageligt, hvilket ikke mindst skyldes at Harsløf selv var en af hovedkræfterne i arbejdsgruppen bag den endelige oprettelse af uddannelsesstedet i Odsherred.

Den seneste udvikling i sagen omkring Statens Teaterskole er som bekendt nedsættelse af en styregruppe – med teaterleder Nikolaj Cederholm i spidsen – der skal søge at løse konflikten, og med stor sandsynlighed også vil lægge op til strukturændringer og en ny styreform på Statens Teaterskole. Som det er nu vælges rektor af kulturministeren, hvor de fleste andre videregående uddannelser har en bestyrelse til at forestå valget af leder.

Nedsættelse af styregruppen og fritstillingen af Harsløf betød, at teaterskoleele-

verne opgav deres boykot og vendte tilbage til skolen.

Det betyder også, at Odsherred Teaterskole i lighed med sidste år kan afholde kursus for en flok teaterskoleelever, der skal arbejde med børneteaterforestillinger, bl.a. den gamle Artibus-forestilling »Det 4. bud« og Odsherred Teaters egen nye ungdomsforestilling, »Tal! Det er så mørkt«.

Men samtlige elever fra Statens Teaterskole har mistet mange ugers uddannelse som følge af uroen, og formanden for BørneteaterSammenslutningen (BTS), Henrik Steen Larsen, kalder det en katastrofe, at Kulturministeriet blot har ladet stå til i så lang tid.

BTS, der som arbejdsgrøveorganisation sidenhen modtager nogle af skolens elever, håber nu, at kontaktudvalgsarbejdet kommer i optimale omdrejninger og at styregruppen vil vide at holde kontakten med de relevante organisationer i det videre »oprydningsarbejde«.

Læs også Langsteds klumme side 3.

Ud at se med Gitte Kath

Af Carsten Jensen

Hvis man synes der er noget velkendt over DSB's nye plakater, er det ikke uden grund.

Det ER nemlig Møllens kunstneriske leder, scenograf, instruktør m.m. Gitte Kath, der for en stund har forladt teatrets små trykke rammer for at udføre årsplakaterne for de danske statsbaner.

Det betyder bl.a., at hundretusinder af danskere kommer til at stifte bekendtskab med den kendte Kath'ske plakastil, hvori selvfølgelig indgår de gamle skrivemaskinetyper, lidt ragelse fra kunstnerens mange gemmer og den specielle udkradsning af farverne.

De seks DSB-plakater blev præsenteret ved en lille sammenkomst i begyndelsen af december sidste år, hvor generaldirektør Hassenkam holdt en tale, der viste at han ikke har spor – undskyld – forstand på hverken Gitte Kath eller kunstens verden. Til gengæld var canapeerne og drikkevarerne upåklagelige.

Gitte Kath er blot den anden kvinde (den første var Barbara Gress i 1989) i rækken af DSB-plakatkunstnere siden Per Arnoldi fik opgaven med 1975-plakaten. Hun er uddannet på Kunsthåndværkerskolen i Kolding, og den snart 50-årige multikunstner har fået et væld af (internationale) priser og omtaler for sine plakater, ligesom hendes finurlige scenografier for Møllen har kastet en pris af sig.

Gitte Kath's hang til at kreere totallosninger i teatrets verden er åbenbart fulgt med hende i plakatkunsten.

Gitte Kath ved sine plakater under præsentationen på Dansk Kunstindustrimuseum i København. Foto: Per Dagaard

I hvert fald har Kath nu også opfundet et nyt plakatrør – et sammenklappeligt sekskantet paprør til opbevaring og transport af plakater.

I modsætning til de runde paprør, der fylder og roder, er Gitte Kath's plakatrør let at stable, let at samle og let at trykke tekster m.m. på. Folk i branchen kalder det genialt og Gitte Kath har selvfølgelig allerede modtaget en pris for sit design.

Og efter en træg start er røret nu patentet og sat i produktion af Dansk Kraftemballage.

New Now Dancing Space

Tilbyder udlejning af dansestudier og scene!

Store sal: 175m², 10 x 17,5 m, fjedrende dansegulv
Lille sal: 75 m², 7,5 x 10 m, fjedrende dansegulv

Spejle, barre, foyer, bar, omklædnings- og bade-faciliteter. Mulighed for leje af dansevinyl og lys

TLF.: 38 88 91 00
FAX: 38 88 65 61

Vi ses desværre ikke på festivalen - men hvad med til efteråret?!

Er der plads til en havfrue i havet?

Sømanden Keld forliser med sit skib og når akkurat at skrive det sidste brev til sin elskede Lykke. Han bliver dog mirakuløst reddet af en havfrue nede på havets bund.

Vi følger Kelds eventyrlige rejse jorden rundt i sin higen efter gods og guld. Men i stedet støder han ind i alskens farer og fristelser: Syreregn og seje sild, ozonhuller og ørkenprinsesser, atombomber og sexbomber.

Imens står Lykke i fisk til op over begge ører hjemme i Lille Fiskerby, ihærdigt vartet op af en stædig tilbeder, fiskeren Sten Peder.

Får de unge elskende hinanden til sidst?
Er der mon plads til ren kærlighed i en beskidt verden?

En forestilling spækket med musik- og sangnumre, rappe replikker, skæve indfaldsvinkler og komiske indslag – en time med fuld fart på.

Pressen skrev:

»Der er kun at sige, at det gør de fremragende. De må være blandt de største komiske talenter i dansk teater lige nu«.

Thisted Dagblad

»Forestillingen er en ligetil og uprætentiøs form for underholdning, der skruer op for det melodramatiske«.

Børneteateravisen

Teatret fik i april 1997 LO Viborg Amts kulturpris for at lave samfundsrevsende og -oplysende teater, der samtidig er morsomt.

FORESTILLINGEN ER REFUSIONSBERETTIGET

Måneskinsteatret

Thisted Musikteater - Storegade 29 - 7700 Thisted
Telefon/Fax: 97 99 18 87

• REPERTOIRE NYT •

Adresseændring for

Dukketeatret Svantevit:
Måle Bygade 49
5300 Kerteminde
Tlf. 65 34 14 24

Dukketeatret Svantevit vil i øvrigt som relativt nystartet teater for første gang gæste den store børne- og ungdomsteaterfestival i Roskilde. Det sker med forestillingerne »Fyrtøjet« og »Manden der ikke ville vide mere«

BØGER

Ved Carsten Jensen

Keith Johnstone -
opfinder af TeatersportEn mand af
betydning

Han er improvisationens guru og opfinder af Teatersport – et mærkebeskyttet begreb, som nu hænger lande og riger og fjernsynskanaler verden over. Men han har funder på mange andre improvisationsteknikker – Micetro Impro og Gorilla Theatre fx. – og hans betydning for skuespillere og skuespillet kan næppe overvurderes.

Nu foreligger hans nyeste bog om arbejdet med improvisation fra det allestedsnærværende forlag DRAMA, og her præsenterer Johnstone et hav af nye spil og øvelser til inspiration og brug for såvel træningsarbejdet som på scenen. Filosofien bag improvisationens væsen (her i stærkt forkortet version: At turde sige ja!) gennemstrømmer sider og øvelser, og Teatersport som begreb og praksis bliver gennemgået, komplet med regler, dommerens funktion og overvin

delse af døde perioder m.m.

Keith Johnstone er englænder, uddannet på Royal Court Theatre i London, hvor han har arbejdet som dramaturg og instruktør ved siden af sin højt skattede undervisning. Siden flyttede han til Canada, hvor han nu er kunstnerisk leder af Loose Moose Theatre Company.

Men det ER som underviser og workshop-leader, at Keith Johnstone har placeret sig i mesterklassen, og han har været gæstelærer på alverdens teaterskoler – bl.a. på Statens Teaterskole gennem 15 år – og universiteter verden over.

Når man læser hans nye bog, ved man hvorfor.
Improvisation og teatersport. Af Keith Johnstone. 272 sider, kr. 288. DRAMA.

Interkunst i Berlin afholder tre 5-dages kurser med Keith Johnstone fra midten af september måned. Kurset hedder »Improvisation as Entertainment« og koster 750 DM. Information hos Interkunst, tlf. 00 49 30 781 4001, fax. 00 49 30 788 1862

TEATER
I DANMARK

Den nye ITI Årbog 1996-97 med den rigt illustrerede oversigt over sidste teatersæson og et væld af nyttige registre.

Kr. 245,-
inklusive moms og porto

Ved bestilling af to eller flere årbøger tilbydes et stk. gratis eksemplar af tidligere årbøger, så længe laves.

DITI/TU

Vesterbrogade 26,3
1620 København V
Fax: 33 24 01 57

Den Grønne
Brochure

Landsforeningen Danmarks Teaterforeninger er sædvanen tro hurtigt ude med sit grønne katalog over tilbud fra turne-teatrene til landets omkring 75 teaterforeninger. I april følger så Teatercentrums røde pendant med sæsonens børneteater- og ungdomsforestillinger.

Der har gennem årene været en hel del overlappinger mellem de to kataloger, og det er der fortsat trods nye kriterier i DT's turneteater-brochure: Børneteaterforestillinger optages ikke længere, mens familieforestillinger, der kan indgå i teaterforeningernes abonnementsordninger, er medtaget.

Det betyder selvfølgelig blot, at salgslyste teatre annoncerer med fx. »familieforestilling fra otte år« i stedet for »forestilling for 8-12 år«...

Anyway: Årets grønne brochure indeholder repertoiretilbud fra 50 turneteatre for sæson 98-99. Aftagere af produktet skal dog være opmærksom på, at brochu-

Sy dit tøj selv

Det er vel lidt af en tilsnigelse at kalde den DRAMAs store kostumbog – med undertitlen Teaterkostumets ABC – når det drejer sig om en oversættelse af den engelske »Create Your Own Stage Costumes«, men når det nu er noteret, er der ingen grund til, at amatørteatrenes ressource-svage kostumeafdelinger ikke skulle kaste sig skrigende over denne grundige håndbog i at lave rimelige kostumer til ingen penge.

Der er nyttige anvisninger omkring måltagning, tilskæring og tilpasning, farver, stoffer og pynt – for slet ikke at tale om de vigtige katastroferedninger, når kostumet går i stykker to sekunder før tæppet går. Alt tegnes og forklares trin for trin i detaljerede og brugervenlige afsnit, og man får også nogle lette introduktioner til historiske perioders tøjmode med i købet.

»Dramas store kostumbog«. Af Jacquie Govier & Gill Davies. 160 sider, ill. Kr. xxx. Forlaget DRAMA.

Grenland i
billeder

Det norske Grenland Friteater fejrede bl.a. sine første 20 år med jubilæumsbogen »Øyeblikk«, der gennemgår Grenland Friteaters forestillinger og projekter fra 1976-97 i et smukt layoutet og billedmættet afsnit.

Dertil kommer kloge ord af nogle af teatrets mange samarbejdspartnere gennem årene, Kjerstin Norén, Jesper Halle,

Kjersti Wold og Georg Johannesen – samt forfatteren Gro Dahle, der i artiklen »Teater for alle eller ingen« gør sig nogle betragtninger om børneteatrets placering i en vakuum-lignende situation.

»Øyeblikk«. Red. Lars Vik og Tor Arne Ursin. 112 sider, rigt ill. Friteatrets Forlag.

Nye stykker

Erling Jepsen fortsætter sine underfundige afdækninger af menneskenaturen i »Når bare det kommer fra hjertet«, hvor han lader en ung landmand, der bor alene med sin mor, møde en kvindelig kunstner fra København. Og så er intet det samme som før.

Hos Kaj Nissen er personerne kastet ud på det dybe vand allerede inden dialogen starter, og det er dialogens muligheder som drama, forfatteren udforsker i fem selvstændige stykker dramatik mellem to personer.

»Når bare det kommer fra hjertet«. Af Erling Jepsen. 72 sider, kr. 128. »Det store spring – og andre dialoger«. Af Kaj Nissen. 136 sider, kr. 198. Begge på forlaget DRAMA.

Farce fra Følfod

Poul Larsen har atter udsendt et af sine egne værker på eget forlag. Denne gang en kriminfarce i fire akter for 12-20 medvirkende fra 5. klasse og op, hvori indgår kidnapning og bankrøveri.

»Hjælp, hvor er min mor? Af Poul Larsen. 72 sider. Følfod.

TIDSSKRIFTER

Dansk Skuespiller Forbunds »Spektakel« nr. 2/98 har et godt interview om teatrets og kunstens væsen med instruktøren Ralf Långbacke, danmarksaktuel med Tjkehovs »Tre Søstre« på RialtoTeatret, og samme Långbacke skriver selv om ensembleteatrets mulige undergang i tidsskriftet **entré** nr. 7/97.

Af interessante artikler i andre af de tilsendte tidsskrifter kan nævnes:

Teater ET nr. 86: Enquete om film- og teaterarbejde; teknologien i dansen (The Wooster Group/Video Dance). **Nr. 87:** Temanummer om teaterpolitik, bl.a. interview med Ebbe Lundgaard og en klog analyse af Jørn Langsted.

Dansk Unima 4/97: Anmeldelser og omtale af animationsforestillinger ved Horsens Børneteaterfestival 97

Rampelyset nr. 236: Dramatikeren Finn Methling om stykket »Himmelflugten«, skrevet til DATS' 50-års jubilæum 14. november 98.

Teatertidningen nr. 5/97: Krisen på Göteborgs Stadsteater; portræt af Dockteater Tittut.

entré nr. 7/97: I anledning af Nobel-prisen i litteratur beskrives de første 20 år af Dario Fos liv som teatermand. **Nr. 1/98:** Brechts 100 år – Ralf Långbacke vurderer hans muligheder for at blive udødelig klassiker.

Backstage nr. 4: Riddersalen på Frederiksberg. **Nr. 5:** Odin Teatret. **Nr. 6:** Maskens historie.

Spektakel nr. 3/97: Interview med operasangeren Gitta-Maria Sjöberg. **Nr. 4/97:** Konflikten på Statens Teaterskole.

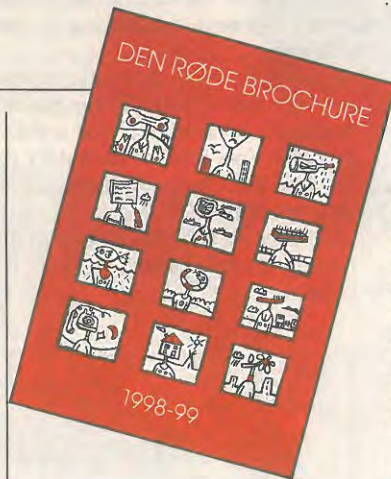
danstidningen nr. 1/98: Dans for social retfærdighed; danseinitiativer i Sverige.

ren er produceret før der forelå endelige tilkendegivelser fra Teaterrådet om de enkelte forestillinger som værende teater i teaterlovens forstand.

Det har efterfølgende betydet, at nedenstående af brochureens forestillinger kan således ikke udbydes med rabat/refusion:

- * Cumulus Teatret: Shakespeares Sonetter
 - * Den Hvide Måge: Skibet skal sejle i nat
 - * Det Rullende Teater: Firs-Fjøllet-Fyrig-Forelsket
 - * Spillet i Kulissen
 - * Den Muntre Taber
 - * Historien om Jerry og Hunden
 - * Frueflæsk og bøffer: Frueflæsk og bøffer
 - * Vaudeville-kompagniet: Här är gudagott att vara Magten og Kærligheden
- Vejledninger i teaterkøb, herunder KODA-afgifter og abonnementsordninger, findes i brochure, hvis omslag atter i år er tegnet af Hanne Hansen.

Yderligere information:
Danmarks Teaterforeninger,
Frederiksborggade 20,3, 1360
København K
Tlf. 33 15 42 48.
Fax 33 13 14 39.

Den Røde Brochure

Teatercentrums katalog over teatertilbud til børn og unge i sæson 98-99 udkommer sædvanen tro i ugerne op til årets store festival.

Brochuren er gået lidt op i sidetal og er i år på 248 sider, der er omkranset af det traditionelle røde omslag. I år kreeret af David Lewis, der også står for årets festival-plakat i Roskilde.

Udover de mange tilbud fra katalogets knapt 100 børne- og ungdomsteatre er der praktiske sider med vejledning for køb af (refusionsberettigede) forestillinger, praktiske råd omkring afvikling, teaterproduktionsstøtesystemet, information om

områdets organisationer, adresselister m.m.

En vigtig strukturel ændring er, at man har droppet bundlinjerne på siderne om, hvorvidt en forestilling er refusionsberettiget eller ej – nu er der alene markering ved de forestillinger, der IKKE er refusionsberettiget eller hvor der frem til trykkes tidspunktet endnu ikke var truffet afgørelse.

Sædvanen tro skal læserne og brugerne af Den Røde Brochure i kvalitetsudvælgelsens hellige navn mindes om, at udgiverne fra Teatercentrum ikke har noget ansvar for de enkelte forestillingers kvalitet, politiske holdning eller pædagogiske udformning. Det er teatrenes helt eget pr-materiale, der fylder siderne.

Der vil komme flere nye forestillinger til i løbet af sæsonen, og mange af dem vil blive annonceret i Børneteateravisen, der også bringer ændringer af forestillinger i forhold til oplysningerne i Den Røde Brochure.

Den Røde Brochure tilsendes automatisk alle Børneteateravisens abonnenter, men ekstra eksemplarer kan fås ved henvendelse til Teatercentrum. Prisen er ti kroner plus forsendelse.

Teatersæson i bogform

Så er en teatersæson atter skrevet i mandtal og lister og registre. Dansk International Theatre Institute og Dansk Teaterunion, i daglig tale blot DITI/TU har med vanlig økonomisk støtte fra Teaterrådet sørget for, at også sæson 1996-97 kan arkiveres i bogform.

Grundlaget for bogen er de spørgeskemaer, som teatrene formodes at have en egen interesse i at besvare og returnere, men atter i år må man konstatere, at en del teatre åbenbart er lige glade med at stå i den samlede og samlende repertoire-hukommelse. Og der synes at være et vist system over undvigerne – Batida, Det Lille Turneteater, Mari-rosa og Replikken m.fl. unddrager sig i hvert fald atter i år det forløsende registerfællesskab.

Men det skal ikke fratage årsbogen sin store værdi som systematiseret opslags-bog med et væld af gode og uundværlige registre og en

masse fine forestillingsfotos til at understøtte hukommelsen.

Der er atter i år en glimrende ordbogs-side med de vigtigste teaterudtryk oversat til engelsk, tysk, fransk, spansk og russisk.

Til gengæld nøjes man i år med at oversætte de indledende sæson-beskrivende til engelsk – og det turde vel også være nok.

Årets skribenter er *Per Theil* (teateroverblik), *Me Lund* (medieteater), *Peter Johannes Erichsen* (opera), *Anne Middelboe Christensen* (dans) og *Randi K. Pedersen* (børneteater). Vi bringer et uddrag af hendes tekst her på siden.

»Teater i Danmark 1996-97«. 167 sider, kr. 245 inkl. porto. Eget forlag (DITI/TU). Fax: 33 24 01 57.

Ved bestilling af to eller flere eksemplarer af årbog 1996-97 tilbydes et stk. gratis eksemplar af tidligere årbøger, så længe lager haves.

Tegneren Claus Seidel har atter i år lavet stregerne til forsiden, der viser Bodil Udsen i forestillingen »Master Class« på Betty Nansen Teatret

Randi K. Pedersen i årbog 96-97 under overskriften »Superligaen sætter standarden«:

Børne- og ungdomsteatrene i Danmark er til stadighed i bevægelse. Sæsonen 1996/97 har vist adskillige, fremragende eksempler på, at viljen til at gå nye veje ligefrem synes at vokse med alderen og erfaringen.

Resultatet er en alsidighed og variation i de kunstneriske udtryk og en dristighed i valget af indhold, som langt overgår de fleste andre kulturtilbud til børn og unge. I hvert fald, når det drejer sig om den del af det danske børneteater, der skaber forestillinger af indiskutabel høj kvalitet.

For selvom ikke alle børne- og ungdomsteatre udvikler sig lige meget hele tiden, og nogle er sandt til i en selvforståelse ude af trit med nutiden, så er den generelle tendens klar nok. Idérigdom, fantasi og energi er grundlaget for en produktudvikling af så imponerende omfang, at det gør manglen på tilgang af nye teatergrupper mindre væsentlig.

Til gengæld er det svært at forli-ge sig med, at man også i 96/97

har måttet opleve ufatteligt diletantiske børneteaterforestillinger. Sat op af teatre, som ikke magter de mest elementære, sceniske færdigheder og heller aldrig kommer til det. Hvilket især er gået ud over førskolealderens vuggestue- og børnehavebørn, der i det hele taget indtager pladsen som det danske børneteaters stedbørn.

I en sæson, hvor der ellers har været meget at glæde sig over, er tilbudene for de 11/2-5-årige påfaldende ringe. Her er tendensen ikke blot stagnation, men direkte tilbageskridt i forhold til tidligere.

Faktisk er der nu så lidt at komme efter, at det kan det undre, at voksne vil bruge tid og penge på teatre, der spiser de små tilskuere af med værdiløst venstrehandsarbejde. I de fleste tilfælde sat på scenen i form af en enlig, kedelig medvirkende, der sniksnakker med en endnu mere kedelig dukke.

Teater for småbørn er endnu et forholdsvis nyt og krævende område i dansk børneteater. Men har – almindeligvis kompetente – teatre ikke lyst og formåen til at udvikle det, kunne de overveje slet ikke at spille for denne aldersgruppe.

Plakatfuld

Til mange af de danske børneteaterforestillinger hører smukke, flotte eller sjove plakater. Disse plakater er oplagte til udsmykning på skoler, i institutioner eller i børneværelser. Flere af plakat-kunstnerne har vundet priser for deres værker, der siden har været udstillet.

Plakaterne kan købes hos de enkelte teatre eller på teaterfestivalerne – men Teatercentrum kan også tilbyde at levere plakater til dig.

Vi samler sæt á ti flotte plakater i tre forskellige aldersgrupper og sender dem til dig i et solidt paprør.

Prisen er 120 kroner,
inkl. forsendelse.

Ja tak, jeg vil gerne bestille:

___ stk plakatsæt a kr. 120 til • **A**___: Småbørn
• **B**___: Mellemgruppe
• **C**___: Unge

Navn: _____

Adresse: _____

Postnummer og by: _____

Telefon: _____

Som betaling vedlægges check kr:

___ Beløbet bedes opkrævet (opkrævningsgebyr kr. 15)

___ Indbetalt på gironummer 518-4673

Kuponen sendes til:

Teatercentrum, Frederiksborggade 20,3

1360 København K, Fax: 33 13 14 39

KØBENHAVN OG OMEGN

FOLKETEATRET

Nørregade 39
1165 København K
Billettf.: 33 12 18 45

FOLKETEATRETS STORE SCENE

»Gøngehøvdingen«
Folketeatret
Aldersgruppe: Fra ca. 8 år
Spilletidspunkter: Tirs. og ons. kl. 18.00. Tors. og fre. kl. 19.00. Lør.-dag kl. 14.00 + kl. 18.00
Søndag kl. 14.00.
Spilleperiode: 28/3 til 16/5 1998
Billetpris: Voksen fra kr. 60-195,-
Børn fra kr. 30-120,-

ANEMONE TEATRET

Suhmsgade 4
1125 København K
Billettf.: 33 32 19 49

»Den lunefulde Måne«
Det lille Verdensteater
Aldersgruppe: 1 1/2-4 år
Spilletidspunkter: Tirs. & ons. kl. 9.30 + 10.30. Torsdage kl. 9.30 + kl. 16.00. Fredage kl. 16.00. Lørdage kl. 10.00 + 11.00. Søndage kl. 11.00 + 13.00
Spilleperiode: 3/3 til 22/3 1998
Billetpriser: Børn + institutioner kr. 40,- Voksne kr. 65,-

»Bamse og den kinesiske prinsesse«
Anemone Teatret
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilleperiode: 26/3 til 30/4 1998
Spilletidspunkter: Tirs. & ons. kl. 9.30 + 11.00. Torsdage kl. 11.00 + 19.00. Fredage kl. 19.00
Lørdag kl. 13.00 + 15.00. Søndag kl. 15.00.
Billetpriser: Børn + institutioner kr. 40,- Voksne kr. 65,-

BÅDTEATRET

Nyhavn 16
1057 København K
Billettf.: 33 12 14 60,
man.-fre., kl. 10-16

»Pause«
Bådteatret
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkter: Mandag-fredag kl. 20.00. Lørdag kl. 17.00
Spilleperiode: Premiere den 26. marts 1998.
Billetpriser: Arte: Prisgruppe C kr. 110,- Alle Arte-ordninger gælder.

»Et stykke af Vejen«
Bådteatret
Aldersgruppe: Børn fra 3-8 år og voksne
Spilletidspunkter: Tirs.-fre. kl. 9.30 og kl. 11.00. Lør. kl. 14.00. Søndag kl. 15.00
Spilleperiode: 16/4 til 1/5 1998
Billetpriser: Tirs.-fre. kr. 40,- Lør./søn: Børn kr. 30,- Voksne kr. 60,-. Arte: Prisgruppe D.

CAFÉTEATRET

Skindergade 3
1159 København K
Billettf.: 33 12 58 14

»Nogen vil komme«
Af Jon Fosse
Caféteatret
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilleperiode: Indtil 28/3 1998
Spilletidspunkter: Tirs.-fre. kl. 20.00. Lørdag kl. 17.00.
Yderligere oplysninger: NY NORSK DRAMATIK med Sofie Gråbek, Morten Firskov,

Henrik Birch. Instr.: Alexa Thor.
Scen: Camilla Bjørnvad.
Billetpris: kr. 110. Alle Arte-ordninger.

COMEDIEVOGNEN

COMEDIEVOGNEN
Griffenfeldsgade 7A
2200 København N
Billettf.: 35 36 65 69

»Skipper-Labskovs«
Nørregaard & reiches Teater
Aldersgruppe: 3-6 år
Spilletidspunkter: Fre. kl. 10.00 + 11.30. Lørdag kl. 15.00
Spilleperiode: 17/4 til 18/4 1998.
Billetpris: Løssalg kr. 45,- Grupper kr. 40,-

DET LILLE TEATER

DET LILLE TEATER
Lavendelstræde 5-7
1462 København K
Billettf.: 33 12 27 13, mand.-fre. Kl. 8.30-12. Søn. Kl. 11-15.

»Historien om Rosen«
Det lille Teatercentrum
Aldersgruppe: 11/2-4 år
Spilletidspunkter: Hverdage kl. 9.30 og kl. 10.45. Søndage: Kl. 14.30 og 15.30
Spilleperiode: Til den 26. April 1998.

ISHØJ TEATER

ISHØJ TEATER
Brentedalen 8, Tranegilde
2635 Ishøj
Billettf.: 43 73 60 98
Fax: 43 53 60 98

»Prinsen og Dragen«
Ishøj Teater
Aldersgruppe: 3-10 år
Spilletidspunkter: Kl. 9.30 - 11.15 - 13.25
Spilleperiode: 1/3 til 16/4 1998.
Yderligere oplysninger: På telefon 53 73 60 98 mellem kl. 9-15

»Trolldmandens violin«
Ishøj Teater
Aldersgruppe: 3-10 år
Spilletidspunkter: Kl. 9.30 - 11.15 - 13.25
Spilleperiode: 23/4 til 15/5 1998
Yderl. oplys.: På telefon 53 73 60 98 mellem kl. 9.00 og 15.00

KALEIDOSKOP

KALEIDOSKOP
Nørrebrogade 37
2200 København N
Billettf.: 31 39 92 95

»De Efterlevende«
Teater Får 302
Aldersgruppe: Voksne
Spilleperiode: 13. februar - 21. marts 1998.
Spilletidspunkter: Man-Fre kl. 20.00. Lørdag kl. 17.00.
Yderl. oplys.: Uppremiere 13. februar 1998. Pris kr. 145,- Alle Arteordninger.
Billetter kan også bestilles på Billetnet: 38 88 70 22..

ZANGENBERGS TEATER

ZANGENBERGS TEATER
Bernstorffsgade 7
Tivoli
1577 København V
Billettf.: 33 14 50 05

»Sigurd, Pedersen & Bierget«
Zangenbergs Teater
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilleperiode: Til 27. marts 1998.
Spilletidspunkter: mand/tors. Kl. 11.00 + 14.00 tirs./ons/fre. Kl. 9.30 + 11.00
Yderl. oplys.: Billetpriser: Voksne kr. 60,- Arte Ungdom kr. 30,- Institutioner kr. 36,-

RIALTO TEATRET

RIALTO TEATRET
Smallegade 2
2000 Frederiksberg
Billettf.: 38 88 01 88

»En Sommerdag«
Af Slavomir Mrozek
Rialto Teatret
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkter: man.-fre. kl. 20,

lør. kl. 17
Spilleperiode: Indtil. 2. maj 1998

KANONHALLEN

KANONHALLEN
Serridslevvej 2
2100 København Ø
Billettf.: 35 43 20 21.
Billetnet: 38 88 70 22

»Nattevandrere«
Teatret Dance Lab
Aldersgruppe: Voksenforestilling
Spilletidspunkter: Man. - Søn. kl. 20 undtagen d. 23., 24., 29., og 30. marts 1998.
Spilleperiode: 19.3. til 3.4. 1998
Yderl. oplys.: Arte-ordning. Prisgruppe C Løssalg 110 kr. Abonnenter 70 kr og unge under 25 år 45 kr.

TAASTRUP TEATER

TAASTRUP TEATER
Kjeld Abells Plads
2630 Taastrup
Billettf.: 43 52 17 69

»Linda og Baronen«
Taastrup Teater
Aldersgruppe: 4-9 år og familie.
Spilletidspunkter: man.-fre., kl. 9.30 + 11.00
Lørdag 18/4 og søndag 19/4 kl. 13.00 og 15.00.
Spilleperiode: 28/3 til 1/5 1998.
Yderl. oplys.: Pris kr. 45,- eller ring på tlf.: 43 52 17 69.

TEATRET BAG KROEN

TEATRET BAG KROEN
Ordruphøjvej 2
2920 Charlottenlund
Billettf.: 39 63 10 96,
alle dage kl. 10-15

»Dyrene i Hakkebakke Skoven«
Teatret Bag Kroen
Aldersgruppe: 3-100 år
Spilletidspunkter: tir.-ons., kl. 10, tor.-fre., kl. 16, lør.-søn, kl. 14
Spilleperiode: Til 29. mar. 1998
Yderl. oplys.: Voksne 110 kr. Børn 45 kr.
Alle Arte-ordninger.

»Karius og Baktus«
Teatret Bag Kroen
Aldersgruppe: 3-100 år
Spilletidspunkter: Tirs.-ons. kl. 10. Tors.-fre. kl. 16. Lør.-søn. kl. 14.
Spilleperiode: 11. april-24. maj 1998.
Yderl. oplys.: Premiere 11. april 1998. Billetpriser: Voksne 60 kr. Børn 30 kr. Alle Arte-ordninger.

VESTERBRO KULTURHUS

VESTERBRO KULTURHUS
Lyrskovgade 4
1758 København V
Billettf.: 33 79 90 01

»Eleggia og de tre dronninger«
Terra Nova
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkter: 13/3 kl. 18.00
Efter forestillingen: Global underholdning kl. 21-24
Yderl. oplys.: Gæstespil med Monse Duaney fra Cuba Kr. 30,- per. person..

»ARTISJOK«
hollandsk ungdomsgruppe.
Terra Nova
Aldersgruppe: Unge og voksne.
Spilletidspunkter: Fredag den 24. April kl. 18.00
Efter forestillingen: Global underholdning kl. 19-24.00
Yderl. oplys.: Artisjok blander teater, hip hop m.m. i deres fremragende forestilling.
Kr. 30,- per. person.

ZEPPELIN

ZEPPELIN
Valdemarsgade 15
1665 København V
Billettf.: 31 22 04 78

»Rødhatte og Ulven«
Teater Patrasket
Aldersgruppe: 5-10 år
Spilletidspunkter: Kl. 9.30 og kl. 11.00
Spilleperiode: 23/3 til 27/3 1998
Yderl. oplys.: Billetpris: kr. 45,-

Grupper: kr. 40,-

»Det bare luft«
Corona Danseteater
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkter: Kl. 9.30 og 11.00
Spilleperiode: 30/3 til 3/4
Yderl. oplys.: Billetpris: Kr. 45,-.
Grupper: Kr. 40,-

»Happy End«
Corona Danseteater
Aldersgruppe: 7-12 år
Spilletidspunkter: Kl. 9.30 og kl. 11.00
Spilleperiode: 14/4 til 17/4 1998.
Yderl. oplys.: Billetpris kr. 45,-.
Grupper kr. 40,-

»Lilly og Søster«
Fair Play
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: Kl. 15.00
Spilleperiode: 29/4 1998
Yderl. oplys.: Billetpris: Kr. 45,-.
Grupper: Kr. 40,-

STENLADEN

STENLADEN
Lautrupvej 1 E
27500 Ballerup
Billettf.: 44 77 20 00

»The Visitors«
New Now Dancers m.fl.
Aldersgruppe: 12 år og op
Spilletidspunkter: 2. Maj kl. 20.00 og 3. Maj kl. 16.00
Spilleperiode: 2. Maj til 3. Maj 1998.
Yderl. oplys.: Forestillingen varer 64 min. Billetpris: kr. 40,-

CAFÉ SLOTSBIO

CAFÉ SLOTSBIO
Frederiksværksgade 11
3400 Hillerød
Billettf.: Vester 60 48 24 90 62

»En kinamands chance«
Teatret Vester 60
Aldersgruppe: 4-9 år
Spilletidspunkter: Alle tre dage kl. 11.00 og 14.30
Spilleperiode: 25/3 til 27/3 1998
Yderl. oplys.: Pris kr. 40,-Grupper: Kr. 30,-

ÅBEN SCENE

ÅBEN SCENE
Magstræde 14, 4. Sal
1204 København K
Billettf.: 35 36 19 47
mellem kl. 10-14.00

»Den uartige Caroline«
Teatret Lampe
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkter: Man.-fre. Kl. 9.30 + 11.00
Spilleperiode: 23/3 til 27/3 1998.
Yderl. oplys.: Enhedspris: Kr. 40,-

SJÆLLAND OG ØERNE

ARRESØ TEATER

ARRESØ TEATER
Arresøgård allé 2, Ramløse
3200 Helsingør
Billettf.: 48 71 24 25

»Gertrud Gundersen skifter spor«
Arresø Teater
Aldersgruppe: 6-11 år og voksne
Spilletidspunkter: Man.-ons. Kl. 10.00. Lørdag kl. 14.00.
Spilleperiode: Indtil den 13/4 1998.
Yderl. oplys.: Billetpris: Kr. 40,-.
Grupper over 10 personer kr. 30,-

CANTABILE 2

CANTABILE 2
Chr. Richardsvej 43-45
4760 Vordingborg
Tlf.: 55 34 01 19

»2 Afslutningsforestillinger«
School of Stage Arts
Cantabile 2
Aldersgruppe: Voksenforestilling
Spilletidspunkter: 1. Maj 1998
tidspunkt oplyses senere
Yderl. oplys.: 1 forestilling kr. 30,-.
Begge forestillinger kr. 50,-

TEATRET FAIR PLAY

TEATRET FAIR PLAY
Borchsvej 3
4300 Holbæk
Tlf.: 59 43 85 95

»En mor som historie«
Teatret Fair Play
Aldersgruppe: 9 år og op.
Spilletidspunkter: Tors.-fre. Kl. 20.00. Man.-tirs.-ons. Kl. 8.30 og 10.30

KULTURHUSET GIMLE

KULTURHUSET GIMLE
4591 Føllenslev
Billettf.: 53 46 81 88

»Haiku«
Teatro Rio Rose
Aldersgruppe: 3-6 år
Spilletidspunkt: kl. 15.00
Spilleperiode: 21. Marts 1998.

HOLBÆK EGNSTEATER

HOLBÆK EGNSTEATER
Vimmelskæft 27
4300 Holbæk
Tlf.: 59 44 45 10

»Ballonfærden«
Holbæk Egnsteater
Aldersgruppe: 9-100 år familieforestilling
Spilletidspunkter: Tors.-fre. Kl. 19.00. Lørdag kl. 15.00
Spilleperiode: 27/3 til 17/4 1998.
Yderl. oplys.: Premiere Fredag den 27. Marts 1998 kl. 19.00

»En Bonderøv fra Holbæk«
En musikalsk mosaik over Aage Stenoft's melodi, liv og levede.
Holbæk Egnsteater
Aldersgruppe: 10-100 år familieforestilling
Spilletidspunkter: Tors.-fre. Kl. 20.00. Lørdag kl. 15.00
Yderl. oplys.: Premiere fredag den 29. Maj 1998.

MASKENS HUS

MASKENS HUS
Skolegade 16, Nykøbing Falster
Tlf.: 54 85 78 81

»Antigone«
Aldersgruppe: Unge fra 13 år og op
Spilletidspunkter: 30/3 3.-8.-17. Og 24/4 kl. 19.30 samt 1.-2.-14.-15.-16.-20.-21.-22. Og 23/4 1998 kl. 10.30
Spilleperiode: 30/3 til 24/4 1998
Yderl. oplys.: Voksne kr. 70,-. Unge/pensionister kr. 45,-. Premiere 30. Marts kl. 19.30

FYN

BAGGÅRDSTEATRET/ ROTTEFÆLDEN

BAGGÅRDSTEATRET/ ROTTEFÆLDEN
Caroline Amalievej 26
5700 Svendborg
Billettf.: 62 21 40 43

DOBBELTARRANGEMENT:
»Marjan og Rolf« samt »Kejserens Nye Klæder«
Gruppe 38 - Baggårdsteatret
Aldersgruppe: Fra 8 år
Spilleperiode: Torsdag den 16. April kl. 20.00.
»Orkanens Øje«
m/Vigga Bro
Odsherred Teater
Aldersgruppe: Voksenforestilling

Spilleperiode: Tirsdag den 28. April kl. 20.00

TEATRET GADESJAKKET

TEATRET GADESJAKKET
Teaterhuset
Filosofgangen 19
5100 Odense C
Billettf.: 66 14 40 21

»Rejsen til Paradis«
Teatret Gadejakked
Aldersgruppe: Fra 14 år
Spilletidspunkter: Tirs.-ons.- tors. og fre. Kl. 11.00 samt ons. og tors. Kl. 20.00.
Spilleperiode: 24. Marts til 3. April og 14. April til 17. April 1998.
Yderl. oplys.: Billetbestilling nødvendig.

KATAKOMBen

KATAKOMBen
Vintapperstræde 39
5000 Odense C
Billettf.: 66 13 25 01, kl. 11-15

»Berlin, Berlin Jeg har stadig en kuffert i Berlin«.
Projektteatret
Aldersgruppe: 16 år og opefter
Spilletidspunkter: Ons.-lør. Kl. 20.00. Søndag kl. 16.00
Spilleperiode: 20. Marts til 8. April 1998.
Yderl. oplys.: En forestilling med Brechts sange og tekster samt Marlene Dietrichs gamle numre. Alle Arte-ordninger.

MIMETEATRET

MIMETEATRET
Vestergade 95 B
5000 Odense C
Billettf.: 66 17 86 61

»Kan Det Ses?«
Mimeteatret
Aldersgruppe: 14 år og opefter
Spilletidspunkter: Tirs.-fredag kl. 10.00 (for skoler) og kl. 20.00.
Spilleperiode: 19. Marts til 8. April 1998.
Yderl. oplys.: Under 25 år kr. 40,- Over 25 år kr. 80,-. Med rabatkuponer kr. 60,- og Klub Fyn-medlemmer.

BØRNETEATRET SKÆGSPIRE

BØRNETEATRET SKÆGSPIRE
Teaterhuset
Filosofgangen 19
5000 Odense C
Billettf.: 66 11 31 06

»Frø og Tudse«
Børneteateret Skægspire
Aldersgruppe: 4 til 8 år
Spilletidspunkter: Tirsdage kl. 11.00 og kl. 13.30. Onsdage, torsdage og fredage kl. 9.30 og kl. 11.00. Lørdage kl. 11.00
Spilleperiode: 17/3 til 4/4 og 28/4 til 2/5 1998.
Yderl. oplys.: Billetpris: Kr. 45,-

ÅRHUS OG OMEGN

AUKTIONSCENEN

AUKTIONSCENEN
Mejlgade 45
8000 Århus C
Billettf.: 86 13 53 11

»Arthur og englen«
Teater Refleksion
Aldersgruppe: 5-12 år
Spilletidspunkter: 26/3 kl. 10.00 og 14.00. 27/3 kl. 10.00 og 14.00. 28/3 kl. 13.00 og 15.00. 29/3 kl. 13.00 og 15.00. 30/3 kl. 10.00 og 14.00. 31/3 kl. 10.00 og

14.00. 1/4 kl. 10.00 og 14.00. 2/4 kl. 10.00 og 14.00. 3./4 kl. 10.00 og 14.00. 4/4 kl. 13.00 og 15.00. 5/4 kl. 13.00 og 15.00.
 Spilleperiode: 26/3 til 5/4 1998.
Yderl. oplys.: Billetpris: 50 kr. Ved køb af mere end 9 billetter er prisen kr. 40.
Unge under 25 år: 20 kr. Arterabatkuponer kan anvendes.
Premiere den 21. Marts 1998 på Teater Refleksions egen scene, Sindrupsvej 11a, 8220 Brabrand. Tlf: 86 24 05 72

»Den lille Havfrue«
 Fruens Teater
 Aldersgruppe: Minimumsalder 6 år.
 Spilletidspunkter: 15.-16.-17. April kl. 9.45 og 11.15. 18. April kl. 11.00 og 14.00.
 Spilleperiode: 15. Til 18. April 1998
Yderl. oplys.: Billetpris 50 kr. Ved køb af mere end 9 billetter er prisen 40 kr.
Forhør om ungdomsrabat.

FILUREN

FILUREN
 Musikhuset Aarhus
 Thomas Jensens Allé
 8000 Aarhus C
 Billettf.: 89 31 82 50

»Momo«
-frit efter Michael Ende-
 Filuren
 Aldersgruppe: 5 år og opefter
 Spilletidspunkter: Man. den 16/3 kl. 10.00 og 17.30. Tirs. Den 17/3 kl. 15.30 og 17.30. Ons. Den 18/3 kl. 15.30 og 17.30. Tors. Den 19/3 kl. 15.30 og 17.30. Fre. Den 20/3 kl. 15.30 og 17.30. Lørdag den 21/3 kl. 11.30 og 13.30.
Yderl. oplys.: Forestillingen spiller udelukkende stationært i Børneteatersalen i Musikhus Aarhus.
Billetpris: Kr. 50,-

GULDLOK DUKKETEATER
GULDLOK DUKKETEATER
 Willemoesgade 2
 8200 Århus N
 Billettf.: 86 10 47 77

»Snøve-Per«
 Guldlok Dukketeater
 Aldersgruppe: 2-7 år
 Spilletidspunkter: 4.-5.-18.-19.-27./3 kl. 10.00 samt 6.-7.-8.-28/3 kl. 10.00 og 15.00
 Spilleperiode: 4/3 til 28/3 1998.
Yderl. oplys.: Entré kr. 40,-

»Askepot«
 Guldlok Dukketeater
 Aldersgruppe: 2-7 år.
 Spilletidspunkter: 3.-17.-18.-19.-24.-25.- 26/4 kl. 10.00 og 15.00 samt 15.-16.-22.-23.-29. og 30/4 1998 kl. 10.00
Yderl. oplys.: Entré kr. 40,-

»Frøkongen«
 Guldlok Dukketeater
 Aldersgruppe: 2-6 år
 Spilletidspunkter: 1.-2.-3.-8.-9.-10.-16.-17.-22.-23.-24.-29.-30. Og 31/5 1998 kl. 10.00 og 15.00 samt 7.-14.-15.-20.-27. og 28/5 1998 kl. 10.00
 Spilleperiode: 1/5 til 30/5 1998.
Yderl. oplys.: Entré kr. 40,-

MBT-DANSETEATER
MBT-DANSETEATER
 Frederiksalldé 20 c
 8000 Århus C
 Tlf.:89 31 82 10

»Ravnene«
 MBT-Danseteater
 Aldersgruppe: Alle aldre
 Spilletidspunkter: Onsdag, torsdag, fredag og lørdag. Hverdage kl. 20.00. Lørdage kl. 16.00.
 Spilleperiode: 14/3 til 4/4 1998.
Yderl. oplys.: Premiere den 14. Marts 1998. Pris: Kr. 110,- unge under 25 år kr. 50,-

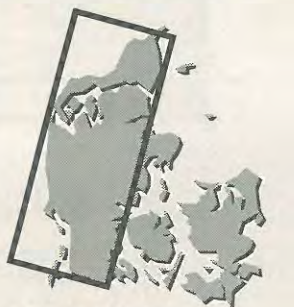
SVALEGANGEN
SVALEGANGEN
 Rosenkrantzgade 21
 8000 Århus C
 Tlf.: 86 13 88 66

»220 WAITS«
 Svalegangen
 Aldersgruppe: Unge/voksne

Spilletidspunkter: Tirs.-fre. Kl. 20.00. Lørdag kl. 16.00. Dog ikke torsdag den 9. April og fredag den 10. April 1998.
 Spilleperiode: 13/3 til 18/4 1998.
Yderl. oplys.: Løssalg kr. 100,-. Abonnement kr. 55,-. Ungdomsrabat kr. 40,-. Rabatkuponer kr. 85,-.

»CRYING OUT LOUD«
 Tin Box
 Aldersgruppe: Unge/voksne
 Spilletidspunkter: Tirs.-fre. Kl. 20.00 og lør. Kl. 16.00
 Spilleperiode: 28.-30. april samt 1.-2. Maj 1998.
Yderl. oplys.: Løssalg kr. 100,-. Abonnement kr. 55,-. Ungdomsrabat kr. 40,-. Rabatkuponer kr. 85,-.

»DEN LILLE HAVFRUE«
Svalegangens Dukketeater
 Aldersgruppe: Unge/voksne
 Spilleperiode: Lørdag den 21. Marts 1998 urpremiere. Lørdag den 28. Marts + lør. Den 4+18 april.
 Spilletidspunkter: Lørdage kl. 14.00
Yderl. oplys.: Voksne kr. 40,-. Børn kr. 20,-. Abonnement kr. 25,-.

ØVRIGE JYLLAND

JAKO-BOLE TEATRET
JAKO-BOLE TEATRET
 Danmarksgade 19
 9000 Aalborg
 Billettf.: 98 12 78 33

»Faust Jr.«
 Jako-Bole Teatret
 Aldersgruppe: Fra 14 år og opefter
 Spilletidspunkter: Hverdage kl. 10.00. Lørdage kl. 16.00
 Spilleperiode: Indtil den 28. Marts 1998.
Yderl. oplys.: Billetpris kr. 40,-.

»Den tårnhøje Hund 1«
 Børneteateret
 Aldersgruppe: 3-8 år
 Spilletidspunkter: 20/3 kl. 11.00. 21.-22/3 kl. 14.00 og 15.30. 23/3 kl. 11.00 og 13.30. 24/3 kl. 9.30 og 11.00. 25/3 kl. 11.00 og 16.30. 26/3 kl. 9.30 og 11.00. 27/3 kl. 11.00 samt den 28/3 kl. 14.00 og 15.30.
 Spilleperiode: 20/3 til 28/3 1998.
Yderl. oplys.: Billetpris kr. 40,-.

HASSERIS KIRKE
HASSERIS KIRKE
 Thorsens Allé 2
 Billettf.: (Jako-Bole Teatret)
 98 12 78 33

»Nazaraeren«
 Det lille Turnéteater
 Aldersgruppe: Fra 13 år
 Spilletidspunkter: kl. 11.00
 Spilleperiode: Den 23. Marts 1998.
Yderl. oplys.: Billetpris kr. 40,-.

JOMFRU ANE TEATER
JOMFRU ANE TEATER
 Jomfru Ane Gade 14
 9000 Aalborg
 Billettf.: 98 13 60 44

»Der var engang«
 Jomfru Ane Teatret
 Aldersgruppe: 3-8 år
 Spilletidspunkter: Hverdage kl. 9.30 og 11.00. Lørdag den 4. April kl. 14.00 og 16.00
 Spilleperiode: 30/3 til 17/4 1998
Yderl. oplys.: Premiere den 30. Marts 1998. Turné okt/nov 98

»Blød i Rabatten«
 Vensyssel Teater
 Aldersgruppe: 3-8 år
 Spilletidspunkter: Hverdage kl. 9.30 og 11.00. Lørdag kl. 14.00 og 16.00
 Spilleperiode: 27/4 til 7/5 1998

»Fando og Lis«
 Jomfru Ane Teatret
 Aldersgruppe: 15-100 år
 Spilletidspunkter: Tirs.-fre. Kl. 20.00. Lørdag kl. 16.00.
 Spilleperiode: 19. Marts til 18. April 1998.
Alle rabatordninger.

TEATRET MØLLEN
TEATRET MØLLEN
 Møllepladsen 4
 6100 Haderslev
 Tlf.: 74 52 66 79

»Det er ikke Askepot«
 Teatret Møllen
 Aldersgruppe: 8 år og opefter
 Spilletidspunkt: 3. April 1998
 Spilletidspunkt: Kl. 20.00

»Det Mindste Teater«
 Det Mindste Teater
 Aldersgruppe: 11/2 - 4 år
 Spilletidspunkt: 18. April 1998 kl. 11.00

AALBORG TEATER
AALBORG TEATER
 Jernbanegade 11
 9000 Aalborg
 Billettf.: 98 12 26 20
 Alle hverdage fra kl. 10.00

»Busters Verden«
 Aalborg Teater
 Aldersgruppe: 4-12 år
 Spilletidspunkter: kl. 11.00 og 13.00
 Spilleperiode: Indtil 4. April 1998.
Yderl. oplys.: Ring venligst til teatret.

VESTENVINDEN
VESTENVINDEN
 Værket
 Mariagervej 10
 8900 Randers
 Tlf.: 86 41 20 99

»Antonius og Cleopatra«
 Vestenvinden
 Aldersgruppe: 14 år og opefter
 Spilletidspunkter: Man-ons. Kl. 10.00 og 14.00. Tors.-fre. Kl. 10.00 og 20.00. Lørdag kl. 16.00.
 Spilleperiode: Indtil den 29. Marts 1998.
Yderl. oplys.: Pris 95 kr. Unge under 25 år 50 kr.

Små Scener

Skema til Små Scener fås ved henvendelse til Teatercentrum.

festival 98 program

Arresø Teater	Cleopatra på safari mellem himmel og jord	1,5-4 år
Kaskadeteatret	Historien om den røde bold	1,5-4 år
Det lille Verdens Teater	Mellem himmel og jord	1,5-4 år
Musikteatergruppen Rivegildet	Stefan og månen	1,5-4/3-6 år
Teater 83	Årstiderne	1,5-4 år
Det lille Verdens Teater	Den lunefulde måne	3-6 år
Nørregaard & Reiches Teater	Skipper-Labskovs	3-6 år
Teatro Rio Rose	Haiku	3-6 år
Musikteatergruppen Rivegildet	Stefan og månen	3-6 år
Børneteateret Filuren	Du Stor Jeg Lille	3-7 år
Teatergruppen Gadesjakket	Tommelise	3-7 år
Jytte Abildstrøms Teater	Kalejdoskab	3-7 år
Anemoneteatret	Kærestebrevet	3-8 år
Bjørneteateret	Annas sang	3-8 år
Jomfru Ane Teatret	Der var engang	3-8 år
Mariehønen	Dragen	3-8 år
Mariehønen	Brobissen	3-8 år
Vendsyssel Teater	Blød i rabatten	3-10 år
Taastrup Teater	Linda & Baronen	3-9 år
Svanen, Dansk-Tjekkisk Dukketeater	Svinedrengen	3 år op
Vandrefalken	Fuglebyen	3 år op
Corona Danseteater	Det' bare luft	4-8 år
Teatret Lampe	Den uartige Caroline	4-8 år
Det Mindste Teater	Algot Storm	4-8 år
Børneteateret Skægspire	Frø & Tudse	4-8 år
Mister Jones	De 3 Bukke Bruse	4-9 år
Paraplyteatret	Min altankasse	4-9 år
Paraplyteatret	Den 8. dag	4-9 år
DRT	To med det hele	4-10 år
Teatret Vester 60	En kinamands chance	4-10 år
Theater La Balance	I overmorgen	5-8 år
Comedievognen	Cha-cha-cha	5-9 år
Teater Vestvolden	Hvor er klokken?	5-9 år
Teatergruppen Batida	Petrus og Fiona	5-10 år
Eternia Danseteater	Rend og hop	5-10 år
Teatergruppen Gadesjakket	Den højdeforskrækkede ørn, Jørn	5-10 år
Teater Patrasket	Rødhætte & Ulven	5-10 år
Arresø Teater	Cleopatra Maria von Krohgs hemmelige hule	5-11 år
Teater Refleksion	Arthur og englen	5-12 år
Teatro Rio Rose	Den tyvagtige skade	5-12 år
Groteatret	Nattergalen	5-12 år
Spinatfuglene	Soldaten og døden	5 år op
Thorkild Demuths Teater	Skonnert Andreas	6-9 år
Kim bri	Sælkvinden	6-10 år
Silkeborg Dukketeater	Kongens 100 harer	6-10 år
Arresø Teater	Gertrud Gundersen skifter spor	6-11 år
Teater Morgana	Den bedrøvede paraplydame	6-11 år
Fruens teater	Den lille Havfrue	6-12 år
Kaskadeteatret	Komedie på stue 8	6-12 år
Teatret Den blå Hest og Vestenvinden	Pinocchio	6-13 år
Hans Christian Andersen Teatret	Svinedrengen & Prinsessen på ærten	6 år op
Holbæk Egnsteater	Et pund brød og seks skilling	6 år op
Jytte Abildstrøms Teater	Kongen af Den gyldne Flod	6 år op
Mister Jones	Skønheden og Udyret	6 år op
Dukketeatret Svantevit	Manden, der ikke ville vide mere	6 år op
Comedievognen	Paradis i sandkassen	7-12 år
Teatertruppen Replikken	Ridder Stegefedt	7 år op
Egnsteater Gruppe 38	Balladen om Marjan og Rolf	7 år op
Hans Christian Andersen Teatret	Kejserens nye Klæder	7 år op
Munin teatret	Hvor Ravnene vender	7 år op
Dukketeatret Svantevit	Fyrtøjet	7 år op
Musikteatret Undergrunden	Boris Barnemorder	8-11 år
Baggård Teatret	Josef og hans brødre	8-12 år
Baggård Teatret	Kejserens Nye Klæder	8-12 år
Corona Danseteater	Happy End	8-12 år
Odsherred Teater	Nora Schahrazades drømte liv	8-12 år
Svalegangens Dukketeater	Den fortryllede ø	8-12 år
Mariehønen	Tøsedrengen	8-14 år
Det lille Turnéteater	Odysseus	8 år op
Teatret Møllen	Det er ikke Askepot	8 år op
Theatret Thalias Tjenere	Ach Awe -Bjørne og kvinder	8 år op
Vestenvinden	Et hundeliv	8 år op
Teatergruppen Gadesjakket	Stol optaget	8 år op
Teatergruppen Batida	Ridderen der forsvandt	9-13 år
Mariposa Teatret	Havmågen Jonathan	9-13 år
Nørregaard & Reiches Teater	Mit navn er Robin Hood	9-13 år
Teatret Fair Play	En mor som historie	9 år op
Holbæk Egnsteater	Ballonfærden	9 år op
Eternia Danseteater	At være eller ikke at være	10-13 år
Jytte Abildstrøms Teater	Kuller, sild og sej	10-14 år
Teatret Artibus og Teatret Fair Play	En af dagene	10 år op
Meridiano Teatret	JORD - Manden fra Tollund	11 år op
Teatret Artibus	En tilfældig morder	12 år op
Teatergruppen Batida	Magic Power	12 år op
Teatret Møllen	Jeppe på bjerget	12 år op
Teater X23	Khamosu	12 år op
Andersen, Larsen & Ankerdal	Sonny	13-18 år
Dansk Rakkerpak	Den bedste gave	13 år op
Teatret Dragen	Kilden	13 år op
Mariehønen	Majbritt	13 år op
Mimeteatret	En original eller to kopier	13 år op
Svalegangens Dukketeater	Medlidenhed med børnene i Vaden By	13 år op
Teatret	..ifølge Markus	13 år op
Jakob Mendels Teater	Gensyn	14-18 år
Teatergruppen Gadesjakket	Hjem til Paradis	14 år op
Mimeteatret	Kan det ses	14 år op
Odsherred Teater	Tal! Det er så mørkt	14 år op
Teatertruppen Replikken	6-timers stuen - et lystspil om selvmord	14 år op
Theater La Balance	Ondskaben	14 år op

festival 98

Teatercentrum inviterer til årets store børne- og ungdoms-teaterfestival i Roskilde fra 19.-26. april, hvor omkring 70 teatre med 100 forskellige forestillinger og i alt 400 opførelser vil sætte deres præg på 1000-års jubilæet.

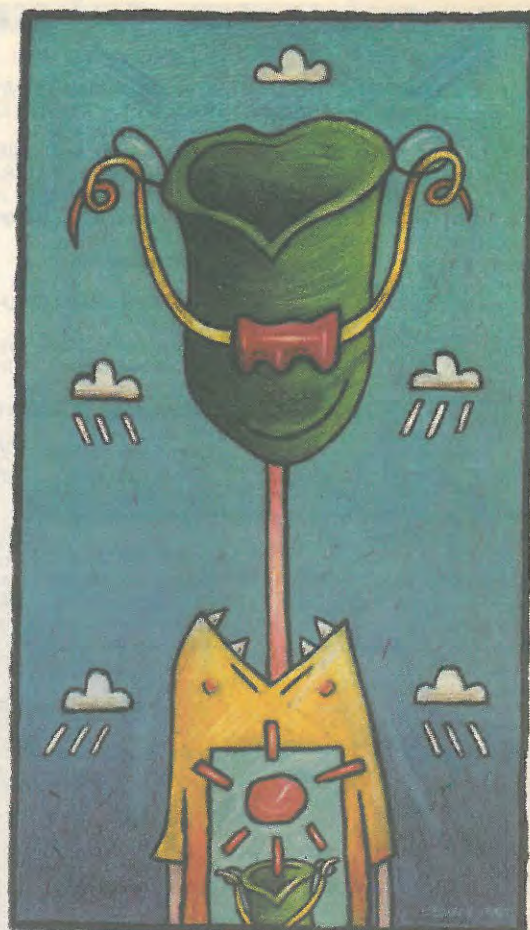
Festivalen arrangeres af Teatercentrum i Danmark i samarbejde med Roskilde Kommune, der sammen med Roskilde Amt og Kulturministeriet også er festivalens tilskudsgivere. Det betyder, at alle billetter til alle forestillinger er gratis.

Festivalugen

Der er teater for alle aldersgrupper – lige fra de 11/2-årige og op – og i alle genrer. De enkelte forestillingers aldersgrænse SKAL overholdes, ligesom man skal huske på, at godt børneteater også er godt teater for voksne.

Teater for skoler og institutioner

I løbet af festivalugen fra mandag til fredag får alle Roskildes børn og unge mulighed for at se teater med deres egen skole/institution.

Weekend-arrangementet

Lørdag og søndag den 25. og 26. april vises alle festivalens forestillinger på spillesteder i midten af Roskilde. Det gamle kaserneområde Kildegården bliver centrum for billetudlevering, og programmet for weekendens omkring 200 forestillinger kan hentes på Festivalsekretariatet fra onsdag den 22. april – ligesom det udkommer som indstik i Roskilde Avis.

Billetter udleveres i Kildegårdshallen – enten på spilledagen (en halv time før forestillingens start, max. to billetter pr. person) eller i form af forudafhentning (max. to billetter pr. person til max. tre forestillinger) dagen før fra kl. 17.

En oversigt over festivalens forestillinger findes på den foregående side.

Festivalsekretariat

Til og med torsdag den 16. april:
Teatercentrum
Frederiksborggade 20,3
1360 København K
Tlf. 33 15 69 00
Fax 33 13 14 39
Home-page: www.teatercentrum.dk

Fra fredag den 17. april til fredag den 24. april:
Festivalsekretariatet
Kulturhuset
Rosenhavestræde 1
4000 Roskilde
Tlf. 46 32 04 06
Fax 46 32 04 76

Lørdag den 25. og søndag den 26. april:
Kildegården, Helligkorsvej 5

Info-materiale

Det Gule Katalog – der kan fås hos Festivalsekretariatet – beskriver alle forestillingerne og indeholder praktiske oplysninger om weekendens arrangement.

Den Grønne Folder – der kan fås hos Festivalsekretariatet – er program for ugens offentlige forestillinger.

Offentlige forestillinger

Desuden er der offentlige forestillinger mandag til fredag kl. 17 og 20. Billetterne er gratis og kan reserveres på tlf. 46 32 04 06 fra 1. april. De afhentes på spillestedet en halv time før forestillingens start (se programmet over de offentlige forestillinger nederst på denne side).

Arrangørkonference

»Den gode historie« er temaet for årets Arrangørkonference fredag den 24. april i Roskilde-Hallerne. Se annonce side 13.

Festivalbutik

Hele ugen kan man købe nye og gamle teaterplakater. Der er desuden mulighed for at købe festivalens T-shirt og plakat, der er udformet af den lokale kunstner, David Lewis. I løbet af ugen foregår salget fra Turistbureauet og Festivalsekretariatet i Kulturhuset. – I weekenden ligger butikken i Kildegårdshallen.

Mandag 20. april

kl. 17

Jytte Abildstrøms Teater:
Kalejdoskab (3-7 år)
Roskilde Bibliotek, bibliotekssalen

Teater Vestvolden:
Hvor er klokken? (4-9 år)
Kulturhuset

kl. 20

Baggårdsteatret:
Kejserens Nye Klæder (8-12 år)
Kildegården, hallen

Tirsdag 21. april

kl. 17

Kaskadeteatret:
Historien om den røde bold (11/2-4 år)
Roskilde Bibliotek, bibliotekssalen

Det lille Verdens Teater:
Den lunefulde måne (3-6 år)
Kulturhuset

Corona Danseteater:
Det' bare luft (4-8 år)
Ungdommens Hus

kl. 20

Mariehønen:
Tøsedrengen (8-14 år)
Kildegården, hallen

Onsdag 22. april

kl. 17

DRT:
To med det hele (4-10 år)
Roskilde Bibliotek, bibliotekssalen

Comedievognen:
Paradis i sandkassen (7-12 år)
Kulturhuset

kl. 20

Teatret Møllen:
Det er ikke Askepot (8 år og op)
Absalons skole, gymnastiksal
Teatret Artibus og Teatret Fair Play
En af dagene (10 år og op)
Kildegården, hallen

Torsdag 23. april

kl. 17

Børneteateret Skægspire:
Frø og Tudse (4-8 år)
Roskilde Bibliotek, bibliotekssalen

Det Mindste Teater:
Algot Storm (4-8 år)
Kulturhuset

Odsherred Teater:
Nora Schahrazades drømte liv (8-12 år)
Ungdommens Hus

kl. 20

Egnsteateret Gruppe 38:
Balladen om Marjan og Rolf (7 år og op)
Kildegården, hallen

Teatret:
...ifølge Markus (13 år og op)
Lynghøjskolen, teatersalen

Fredag 24. april

kl. 17

Jomfru Ane Teatret:
Der var engang (3-8 år)
Kulturhuset
Paraplyteatret:
Den 8. dag (4-9 år)
Roskilde Bibliotek, bibliotekssalen

Teatro Rio Rose:
Den tyvagtige skade (5-12 år)
Ungdommens Hus

Musikteatret Undergrunden:
Boris Barnemorder (8-11 år)
Absalons skole, festsalen

kl. 20

Teatret Gadesjakkert:
Stol optaget (8 år og op)
Absalons skole, gymnastiksal

Teatergruppen Batida:
Magic Power (12 år og op)
Roskilde-Hallerne

Theater La Balance:
Ondskaben (14 år og op)
Absalons skole

Offentlige forestillinger

Program mandag-fredag